

જરતોસ્ત ધર્મનીતિ.

અર્થાત્

સદ્ધર્મ વચન સંગ્રહ.

છઠો ભાગ.

સંગ્રહીત કર્તા

શ્રી નારાયણ હિમચંદ્ર

અણમ્યથ મહદમ્યથ શાસ્ત્રમ્યઃ કુશલો નરઃ ।

સર્વતઃ સારમાદદાત્ પુણ્યમ્ય ઇવ પદ્મપદઃ ॥

(શ્રીમદ્વાગવત્ ૧૧ | ૮ | ૧૦)

અમર જેમ સર્વ પુણ્યમાંથી સાર ગ્રહણ કરેછે તે
પ્રમાણે કુશળ મનુષ્યે નાના અને મોટા શાસ્ત્રોમાંથી સાર
ગ્રહણ કરવો.

મુંબઈ:

નિર્ણય સાગર યંત્રમાં મુદ્રિત.

સંવત્ ૧૯૩૭.—'શ્રાવણ' સંવત્ ૫૨.

મૂલ્ય ૪ આના.

जरतोस्त धर्मनीति.

अर्थात्

सद्धर्म वचन संग्रह.

छठो भाग.

संग्रहीत कर्ता

श्री नारायण लुभयंद्र

अणुभ्यश्च महद्भ्यश्च शास्त्रेभ्यः कुशलो नरः ।

सर्व्वतः सारमादद्यात् पुष्पेभ्य इव षट्पदः ॥

(श्रीमद्भागवत् ११ । ८ । १०)

ज्वर लुभ सर्व पुष्पमांथी सार ग्रहण करेछे ते
प्रमाणे कुशल मनुष्ये नाना अने मोटा शास्त्रोमांथी सार
ग्रहण करवो.

मुंजर्हि:

निर्णय सागर यंत्रमां मुद्रित.

संवत् १८३७.—'श्राव' संवत् ५२.

मूल्य ४ आना.

દીબ્બાચો.

શ્રદ્ધધાનઃ શુભાં વિદ્યામાદ વીતાવ રાદપિ ।
 અન્ત્યાદપિ પરંધર્મ સ્ત્રીરત્નં દુષ્કુલાદપિ ॥૨૩૮॥
 વિષાદપ્યમૃતં ગ્રાહ્યં બાલાદપિ સુભાષિતં ।
 અમિત્રાદપિ સદૃત્તમમેધ્યાદપિ કાંચનં ॥૨૩૯॥

(મનુસ્મૃતિ ૩।૨૩૮।૨૩૯.)

અદ્વાની સાથે મુંદર વિદ્યા નીચની પાસેથી પણ લેવી, અને ચંડા-
 લથી પરમ ધર્મને લેવો, સ્ત્રીરત્ન દુષ્ટ કુલમાંથી પણ લેવી. અમૃત વિષ-
 યુક્ત હોયતો તે વિષનું અપસારણ કરીને અમૃત ગ્રહણ કરવું; પાલકની
 આગળથી હિતવચન શ્રવણ કરવું. શત્રુથી પણ સદનુષ્ઠાનની શિક્ષા કરવી
 અને અપવિત્ર સ્થાનમાંથી પણ સુવર્ણાદિ મૂલ્યવાન દ્રવ્ય ગ્રહણ કરવું.

વેદ, બાઈબલ, કુરાન અવસ્તા ઇત્યાદિ સર્વ ધર્મશાસ્ત્ર મનુષ્યપ્ર-
 ભૂત છે. સદર્શના માનનારા મનુષ્યો કોઈ પુસ્તક અભ્યાસ જાણીને
 સ્વીકાર કરતાં નથી. પરંતુ સત્યસ્વરૂપ ઈશ્વરનું જે સર્વ અમોઘ સત્ય સાધુ
 તદ્દયથી વિનિઃસૃત થઈને એ સર્વ ગ્રંથમાં લિપિબદ્ધ થયું છે, યદિ ચંદ્ર
 સૂર્ય બ્રહ્મિસાત્ થાય તથાપિ કણામાત્ર પણ વિનષ્ટ થઈ શકશે નહિ. જીવ-
 ન્ત પરમેશ્વર વિશ્વમાં વિદ્યમાન રહીને વર્તમાનકાલના સાધકોની આગળ
 સ્વર્ગીય સત્યપ્રકાશ કરે છે, તે પૂર્વગત ધર્માનુસંધાથી સાધુઓની આ-
 ગળ અનેક અમૂલ્ય સત્ય પ્રેરણ કર્યા છે. પ્રત્યેક ઈશ્વર સંતાનોએ
 પૈતૃક સંપત્તિ જાણીને તે આદરપૂર્વક ગ્રહણ કરવું જોઈએ. તેના પરિ-
 ત્યાગ કરવો કોઈ ધર્માર્થીના પક્ષે શુભકર નથી. સર્વ શાસ્ત્ર મનુષ્યગત,
 જાતિગત, સમયગત, અનેક નિકૃષ્ટ ભાવ મિશ્રિત થઈને ઈશ્વરના સર્વ
 સત્યને વિકૃત અને કલંકિત કરી મુક્યા છે. એ વાસ્તે શાસ્ત્ર સમુદ્રને
 મંથન કરીને તેમાંથી વિશુદ્ધ સત્યામૃત જોડવું અમે ઉદ્ધાર કરી શકીએ
 તેટલું અમારા જીવનના પથે સહાય લાભ કરશે અને જગત્ના પરિત્રા-
 ણમાં સહાયતા કરવામાં સમર્થ થશે.

એ ગુરતર વ્રત યથોપયુક્તરૂપે સંપન્ન કરવું હોય તો અનેક પરિશ્રમ, અધ્યવસાય, શાસ્ત્રજ્ઞાન, બહુદર્શન અને સત્યસ્વરૂપ ઈશ્વરની સાથે પ્રત્યક્ષ યોગસાધન આવશ્યક છે. હું ને સર્વ વિષયમાં નિતાન્તહીન છું, પરંતુ એ વિષયમાં યથાસાધ્ય એજા કરવી, પ્રત્યેક સદ્ધર્મને માનનારાઓનું કર્તવ્ય જાણીને હું તેમાં ઉલુક્ત યથો છું. હું નાના પ્રકારના શાસ્ત્રમાં જે જે અંશ ઉલ્લેખ જોઈશ તે સદ્ધર્મભાવના વિરૂદ્ધ વચન સર્વ પરિત્યાગ પૂર્વક સદ્ધર્મ વચન સર્વ સંગ્રહ કરીશ. એક એક ખંડ સ્વતંત્ર અને સ્વ-સંપૂર્ણ થશે, જ્યારે જે ખંડ પેહેલા સંગ્રહીત થવાનો સુવિધા થશે ત્યારે હું તેનો પ્રચાર કરીશ.

જરતોસ્ત્ર ધર્મનીતિ અર્થાત્ સદ્ધર્મ વચન સંગ્રહનો છઠો ભાગ ખોરદેહ અવસ્તા અને વંદીદાદ નામના એ પારશીઓના ધર્મ શાસ્ત્રમાંથી સાર લઈને પ્રચારિત થયો. શેઠ કાવશાળ એદલજી કાંગાનું કરેલું વંદીદાદનું અને ખોરદેહ અવસ્તાનું ભાષાન્તરનો આશ્રય લઈને આ પુસ્તક પ્રસ્તુત કર્યું છે તેથી શેઠ કાવશાળ એદલજી કાંગાનો હું મોટો આભાર માનું છું.

આ પુસ્તક ધર્મશોધક આગળ રજુ કરેલું તેમાં અનેક ભુલો રહી ગઈ છે, તે પાઠકો ક્ષમા કરીને કોઈપણ રીતથી મને સાપન કરશે તો ઉપકૃત થઈશ, યદિ આ પુસ્તક દ્વારા એક મનુષ્યને પણ કિંચિત પરિભ્રાણ ઉપકાર થાય તો તેનાથી હું સમસ્ત યત્ન, પરિશ્રમ અને વ્યય સફળ જ્ઞાન કરીશ.

મુંબઈ }
તા. ૧૫ મે ૧૮૮૧. }

શ્રી નારાયણ હિમચંદ્ર.

જરતોસ્ત. ધર્મનીતિ

અર્થાત્

સદ્ધર્મ વચન સંગ્રહ.

સત્ય (એ) સર્વથી ઉત્તમ કૃપા છે (તથા) સુખ છે; સુખ તે મનુ-
જ્યાને (છે) કે જે સર્વથી ઉત્તમ સત્યને વાસ્તે (અર્થાત્ સર્વથી શ્રેષ્ઠ
સત્યના વિષયમાં) પવિત્ર છે. (ખોર દેહુ અવસ્તા ૧ | ૧૦)

જે મનુજ્ય ગરીબોને માટે ઉદ્યોગે લગાડનાર (અથવા પાલન કરનાર)
મેલવી આપે છે (તે વસ્તુતઃ) હોરમજ્દને (પોતાનો) રાજ ગણે છે. | ૨. | ૧.

દાદાર હોરમજ્દ ક્તેહમંદઅને પવિત્ર છે. ૩ | ૧.

હું હોરમજ્દ તથા સપદારમદ ? દેખીઓથી (અથવા દુઃખ આપ-
નારાઓથી) અમોને તમો બંચાવો. ૪ | ૨.

દાદાર હોરમજ્દ સર્વ પૃથ્વીનો પ્રભુ છે, (તથા) ખરાબ અને
ખરાબ વિચારના દુષ્ટ મનુજ્યોને દૂર અને પાછા હટાવનાર છે. ૫ | ૧.

ઓ દાદાર હોરમજ્દ સાહેબ ! સર્વ પાપોથી પતેત કરીને હું અનુ-
તાપ કરું છું. સર્વ ખરાબ વિચારો કે જે (આ) પૃથિવીમાં હું મારા મનમાં
લાવ્યો હોવું, ખરાબ વાક્ય કે જે હું બોલ્યો હોવું, ખરાબ કાર્ય કે જે મે
ક્રીધા હોય (તથા) જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય (તથા) જે પાપાના
કામોની શરૂઆત મારેથી થઈ હોય, તે (સર્વ ઉપર જણાવેલાં પાપ
કે જે) વિચારને લગતા, વાક્યને લગતા, કામને લગતા, (મારા પોતાના)
શરીરને લગતા (મારા પોતાના) આત્માને લગતા, આ પૃથિવીને લગતા,
પેલી દુનિયાને લગતા એ સર્વ જાતના પાપોથી ઓ હોરમજ્દ ? હું પશ્ચા-
ત્તાપ કરીને દૂર રેહેવું છું. (અને) ત્રણ વાક્યોથી (અર્થાત્ મનસ્તી,
ગવસ્તી તથા કુનસ્તીથી) પતેત કરીને પશ્ચાત્તાપ કરું છું. ૫ | ૧.

દાદાર હોરમજ્દથી ખુશ થાવ ? હા રમનનો તિરસ્કાર થાવ. ૫ | ૨.

સત્યના કામ કરનારાઓની જે ઈચ્છા (છે તે સર્વ ખીજ ઈચ્છાથી)
ધણીજ શ્રેષ્ઠ (છે). ૫।૨.

ઓ દાદાર હોરમજદ ? (તુ) મારી મદદને માટે પોહોંચ. ૬।૧.

(હું) માજદયસ્તી છું; માજદયસ્તી જરતોસ્તી તરીકે (માજદયસ્તના
ધર્મની) પ્રશંસા કરનારો તથા (તેની ઉપર) વિશ્વાસ લાવનાર તરીકે (થવાને)
હું પસંદ કરું છું, સારા વિચારેલા વિચારનો હું પ્રશંસા કરું છું, સારા
ખોલેલા વાક્યનો હું પ્રશંસા કરું છું તથા સારા કરેલા કામને હું પ્રશંસા
કરું છું. ૬।૨.

સર્વ કૃપા હોરમજદની તરફથી (છે એમ) હું કપૂલ કરું છું. ૬।૨.

પરમેશ્વરના નામ (ની મદદ) થી (હું) આ ભણવાનું આરંભુ છું)
(કે જે) કલ્યાણનો આપનાર, પાપ ક્ષમા કરનાર, પ્યાર રાખનાર (તથા)
(સર્વ પૃથ્વીનો) પ્રભુ હોરમજદ (છે.) (દાદાર) હોરમજદ જેને જનાવર
તથા અન્ન ઉત્પન્ન કીધું, તથા (જેને) પાણી અને સારા ઓરવરો ઉત્પન્ન
કીધાં, તથા જેને (આકાશના) પ્રકાશો તથા ભૂમિ તથા (એ વિના)
ખીજ સર્વ કલ્યાણકારક વસ્તુઓ ઉત્પન્ન કરી (તેને) અમો આ પ્રમાણે
આ સ્થાનમાં સ્મરણુ કરીએ છિયે. ૭।૧.

રાજ્યનો સર્વથી શ્રેષ્ઠ રાજા (અર્થાત્ હોરમજદ)ને ખચીત (હોજો).
હોરમજદ કે જે (પોતે) સર્વથી શ્રેષ્ઠ સત્યવાદિ (છે તે)ની તરફ અમો
મન લગાડીએ છિએ, (અથવા તેની સેવામાં રોકાઈએ છિએ) તથા
(તેને) હમો સ્વીકાર કરીએ છિએ તથા તેને અમો પોતાનો કરીને ગ-
ણીએ છિએ. ૮।૩.

પાપના નિવાર્ણને વાસ્તે પુણ્યના કામોના પુરસ્કાર હું મેલવું, અને
આત્માના પ્યારને માટે સાત રાજાની ભૂમિ ઉપર (વસનારા) સર્વ પુણ્ય-
કારોને (તથા) સર્વ ભલાઓને જમીનની પોહલાઈ જેટલી, નદીની લંખાઈ
જેટલી (તથા) સૂર્યની મોટાઈ જેટલી પવિત્રાઈ પુરતી રીતે પોહોંચો ? સ-
ત્યવાદિ (મનુષ્ય)નું લાંબા વખત સુધી જીવવું હો જો ? (અર્થાત્ સત્ય-
વાદિ મનુષ્ય લાંબા વખત સુધી સુખ સાથે આયુષ્ય ભોગવજો ?) જેમ હું
પ્રાર્થના કરું છું તેમ થાવ ? (અર્થાત્ મારી પ્રાર્થના આમીન થાવ ?) ૧૪।૧.

જે (મનુષ્ય) સાંઝે દાન આપનારો (છે), (તથા) જેઓ (સાંઝે
દાન આપનારા) છે (તેઓ) સત્યવાદિની પ્રશંસા કરનારા (છે.) ૧૫।૬.

ઓ હોરમજદ ? તું તારી પોતાની ઉત્પત્તિ ઉપર તારી ઈચ્છા પ્રમાણે તથા સુખથી રાજ્ય ચલાવ; (તારી) ઈચ્છા પ્રમાણે પાણી ઉપર (તારી) ઈચ્છા પ્રમાણે ઓરવરો ઉપર તથા (તારી) ઈચ્છા પ્રમાણે સત્યવાદિના વંશની સર્વ કલ્યાણકારકો ઉપર (તું રાજ્ય ચલાવ) સત્યવાદિ (મનુષ્ય)ને રાજ્ય કરનારો ઠરવ, દરવંદ (અર્થાત્ પાપી મનુષ્ય) તે રાજ્ય નહિ કરનારો (કર). ૧૫ | ૬.

સત્યવાદિ (મનુષ્ય) પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે રાજ્ય કરનારો થાય; પાપી મનુષ્ય પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે રાજ્ય નહિ કરનારો થાય. સપેનામી-નોની ઉત્પત્તિમાંથી શત્રુ હાંકી કાઢાડેલો, પાહાર નિકલી ગયલો, આડેમાર્ગ ગયલો (તથા) પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે નહિ રાજ્ય કરનારો (થાય)? ૧૫ | ૭.

(દાદાર) હોરમજની ખુસ્તુદી (થાવ)? યજ્ઞદાનના નામની (મદ-દ)થી (હું આ ભણુવાનું શરૂ કરું છું) દાદાર હોરમજદ (જે) ધનનો આપ-નાર તથા પ્રકાશ વાળો, સર્વ જ્ઞાની, સર્વ કામોને સંપૂર્ણ કરનાર, પ્રભુનો, પ્રભુ, સર્વ રાજાઓનો રાજા, રક્ષા કરનાર, (સર્વ) ઉત્પન્ન કીધેલી વસ્તુનો કર્તા, પાલન કર્તા, કુદરત વાળો, તથા શક્તિમાન, તથા આરંભ, તથા અન્તવિનાનો, મંગળ કર્તા, પાપ ક્ષમા કરનાર, ચ્યાર રાખનાર, શક્તિ-માન, તથા ખુદિવાન, ઉત્પન્ન કર્તા તથા (સર્વ વસ્તુનો) પોષણ કર્તા (છે તેને) હું વખાણું છું તથા સ્મરણ કરું છું. (તે પ્રભુની) ન્યાયી રાજત્વ કાયમ રહેજો ? ૧૬ | ૧.

સર્વ ઉત્તમ વિચાર, ઉત્તમ વાણી તથા ઉત્તમ કરણીને (મારી) મનસ્વી ગવસ્ત્રી તથા કુનસ્ત્રીથી હું પ્રશંસા કરું છું. સર્વ સારા વિચારો, સારા વાક્યો તથા સારા કામોને હું અવલંબન કરું છું. સર્વ ખરાબ વિચારો, ખરાબ વાક્યો તથા ખરાબ કામોને હું ત્યાગ કરું છું. ઓ અમ-શાસ્પંદો ? ઈજસ્ને તથા નીયાએશ (તથા) મારા પોતાના શરીરના જીવને મનસ્વી ગવસ્ત્રી તથા કુનસ્ત્રીથી (તથા મારાં) અંતઃકરણથી તમોને હું અર્પણ કરું છું. (હું) સત્યવાદિની પ્રશંસા કરું છું. ૧૬ | ૪.

ઓ (સર્વ જગત્ના) પ્રભુ (દાદાર) હોરમજદ ! મનુષ્ય અને મનુષ્ય જાતની (તથા ખીજ) સર્વ જાત (ની ઉત્પત્તિ) ની વૃદ્ધિ કરનાર ! સર્વ બધી દીનના શરીરોની વૃદ્ધિ કરનાર (પ્રભુ) ! હું માજદરસ્તોમાંના બે-હેવીનને ધર્મનો પ્રચાર, ધર્મ ઉપર દૃઢ રહેવું અને ઉત્તમ હોય તે આપો? એ પ્રમાણે થાવ ? (અર્થાત્ જે પ્રાર્થના કરી તે મને આમીન થાવ ?) ૧૬.

સર્વ સારા વિચારો, સર્વ સારા વાક્ય (તથા) સર્વ સારા કામો (કે જે) જાણી જોઈને કર્યા (હોય) — (તે) સર્વ સારા વિચારો, સર્વ

સારા વાક્યો (તથા) સર્વ સારા કામો (તે કરનારને) સ્વર્ગ તરફ લઈ જાય છે. સર્વ ખરાબ વિચારો, સર્વ ખરાબ વાક્યો (તથા) સર્વ ખરાબ કામો (કે જે) જાણી જોઈને ક્રીષેલાં (હોતાં) નથી (તે) (ખરેખર જોતાં ખરાબ નથી.) જાણી જોઈને ક્રીષેલાં સર્વ ખરાબ વિચારો, સર્વ ખરાબ વાક્યો (તથા) સર્વ ખરાબ કામો (તે કરનારને) નરક તરફ લઈ જાય છે. સર્વ સારા વિચારોનું, સારા વાક્યોનું (તથા) સારા કામોનું (સેવટ) સ્વર્ગ (હોય છે.) એ પ્રમાણે સત્યવાદિ (મનુષ્ય) ને જાહેર (છે). ૧૮ | ૧.

(દાદાર) હોરમજ્દની ખુસ્તુદી (થાઓ) ? ખોદાતાલા (જે) મં-ગળનો આપનાર, પાપ ક્ષમા કરનાર (તથા) મયાલુ (છે તે) ના નામ (ની મદદ) (હું આ પ્રાર્થના આરંભ કરું છું.) હોરમજ્દ (કે જે) નિત્ય હતો, નિત્ય છે તથા નિત્ય રહેશે તેના નામની પ્રશંસા (હું કરું છું) (જેનું) નામ ગુપ્ત વૃદ્ધિ કરનાર ધધર (કરીને) (છે;) (તથા જે) ગુપ્તમાં ગુપ્ત (અર્થાત્ અનદીઠ-કોઈને દૃષ્ટ ન થાય તેવો) (છે.) તેનું પોતાનું એક (ખાસ) નામ હોરમજ્દ (કરીને) (છે.) તે સાહેબ સર્વથી વૃદ્ધ, શક્તિ-માન, ખુદિવાલો, ઉત્પન્ન કર્તા, રક્ષા કરનાર, પાળન કર્તા, ઉપકાર કર્તા, પાપની ક્ષમા કરનાર, એકલો (તથા) પ્રકૃત ન્યાય કરનાર (તથા) સર્વ શક્તિવાન (છે). ૧૯ | ૧.

હયાતી બોગવનારાઓમાં તે વૃદ્ધ (પ્રભુ) નો (હું) આભાર (માનું છું) કે જે (સર્વ ઉત્પન્નનો) ઉત્પત્તિ કરનાર છે (તથા તેનો) અંત લાવનાર છે; (તથા) જેણે પોતાની જાતી શક્તિ તથા જ્ઞાનથી ઉન્નત વર્ગના છ અમશા સ્પંદો ધણા એક વૃદ્ધ ઈજદો, પ્રકાશ સ્વર્ગ, ગરોટમાન, ગ્રહ મંડલનું ફરવું, પ્રકાશ આપનારો સૂર્ય, પ્રકાશવાન ચંદ્ર, ધણા જાતના તારા, પવન, હવા, પાણી, અગ્નિ, જમીન, વૃક્ષલતા, પશુ, ધાતુ (તથા) મનુષ્યો ઉત્પન્ન કર્યા. ૧૯ | ૨.

તે કૃપાળુ પ્રભુની (હું) આરાધના તથા પ્રાર્થના (કરું છું) કે જેને જગત્ની સર્વ પદાર્થમાં મનુષ્ય જાતને વિચાર શક્તિથી (અર્થાત્ વિચાર શક્તિ આપીને) ઉન્નત બનાવ્યું; તથા રાક્ષસો (અર્થાત્ ખરાબ વાસના) ની સાથે યુદ્ધ કરવા (તેઓની સંમુખે થવા,) (તથા) (તેઓથી) દૂર રહેવા સાથે (તથા) જગત્ના લોકોને (ધધરના માર્ગ ઉપર) ચાલવવા સાથે ખુદિ (આપીને) વખતનું રાજ્યત્વ આપ્યું છે. ૧૯ | ૩.

ઓ પાલન કરનાર પ્રભુ ? ઓ કસુર ક્ષમા કરનાર પ્રભુ ? ઓ પાપ ક્ષમા કરનાર પ્રભુ ? તારી આસા પ્રમાણે, તારા આદેશ પ્રમાણે (તથા)

તારી આસાને અનુકુળ થઈને (તારી મોકલેલી) પવિત્ર (જરતોસ્તી) ધર્મને હું સ્વીકાર કરું છું. મનમાં રાખું છે (અર્થાત્ હર સમય યાદ કર્યા કરું છું), કેહેવું છું (અર્થાત્ જાહેર કરીને ખીજાઓને શિખવું છું) તથા સ્વીકાર કરું છું. પ્રત્યેક પુન્યના કામ કરવાને ઉત્સાહિત રેહેવું. (તથા) સર્વ પાપાના કાર્યાથી પ્રશ્નાત્તાપ કરીને પાછો ફરું છું. મારી પોતાની જાતી કરણીને હું પવિત્ર રાખું છું, (તથા) (મારા) આત્માની છ શક્તિઓ (કે જે) વિચાર શક્તિ, બોલવાની શક્તિ, કામ કરવાની શક્તિ તથા તર્ક (અથવા સાદ નરસુ સમજવવાની) શક્તિ બુદ્ધિ તથા જ્ઞાન (જેઓને ખરાબ વાસનાથી) દૂર રાખી (હું) પવિત્ર (રાખું છું). ૧૯ | ૫.

ઓ મંગળમય પ્રભુ ? તારી ઈચ્છા પ્રમાણે સારા વિચાર, સારા વાક્ય, (તથા) સારા કામોથી તારી પ્રાર્થના હું કરી શકું. (અને મારા પોતાના આત્માને માટે) પ્રકાશ, માર્ગ (અર્થાત્ સ્વર્ગ મેલવવાનો રસ્તો) હું ખોલો કરું, કે જેથી (મારા મૃત્યુની પછી) નરકનો ભારી બોજો મારા (આત્મા) ઉપર નહિ પોહાયે. ચિત્ત પુણના માર્ગ ઉપરથી હું પસાર થઈ જાવું, અને પુરાણોથી ભરપૂર, સર્વ સણુગાર વાલા (તથા) સર્વ ભુખાકારી વાલા સ્વર્ગમાં હું પોહ્યું. ૧૯ | ૬.

પાપ ક્ષમા કરનાર તે પ્રભુની હું વખાણુ (કરું છું), કે જે (પ્રભુ) મંગલની ઈચ્છાથી (અર્થાત્ પુણ્યનો બદલો તે પ્રભુ આપશે એવી આશાથી) (તેની) આસા પ્રમાણે ચાલનારાઓને પુણ્યનો બદલો આપે છે; (તથા) શેષમાં પાપીઓને નરકથી છુટકારો આપશે, તથા સર્વ (જગત) ને ખાલે સીધી આરાસ્તે કરશે. (દેવ આ નામ સેતાએશને ૧૯ | ૭)

અશોધના પ્રભુ આશો હોરમજદને હમો વખાણીએ છિએ, (અથવા યાદ કરીએ છિએ). (હાવન ગોહ.)

સર્વ સારા કાંઘેલાં કામો જે કરવામાં આવ્યા છે, તથાં હવે પછી કરવામાં આવશે (અર્થાત્ જે સારા કામો આજ સુધી થઈ ચુકા છે તથા હવે પછી થશે) (તેઓને) હમો વખાણીએ છિએ (અથવા યાદ કરીએ છિએ.) (હાવન ગોહ.)

શિખામણાના પ્રકાશને હમો વખાણીએ છિએ કે જે પાપી મનુષ્યનો નાશ (છે.) (ઉજરન ગોહ.)

અશોધનો પ્રભુ (જે) અશો સત્ય કામ કરનાર (તેને) હમો વખાણીએ છિએ (અથવા યાદ કરીએ છિએ ;) (ઉજરન ગોહ.)

સારો વિચાર વાળો, સારા વાક્ય બોલનાર, સારું કામ કરનાર તથા સારો ધર્મ રાખનાર અશો યુવા મનુષ્ય (જે) અશોધનો સરદાર (તેને) હમો વખાણીએ છીએ; વાક્ય બોલનાર (અર્થાત્ પ્રાર્થના કરનાર) યુવા મનુષ્ય (જે) અશોધનો સરદાર (તેને) હમો વખાણીએ છીએ; અશોધના સરદાર અશો દેશહિતકારી પુરૂષને હમો વખાણીએ છીએ. (અર્ધ વિસૂ-શ્રેમ ગેહ.)

અશો નારી (જે) વધારે સારી મનસ્વી વાંલી, વધારે સારી ગવસ્તી વાલી, વધારે સારી કુનસ્તી વાલી પુરવી રીતે (તથા) સારી રીતે શિખેલી, પોતાનાં સ્વામીની આસાકારી (તથા) સત્ય બોલનારી તથા જે (નારી) સંપદારમદ (અમશાસંપદ) ના જેવી, તથા હે હોરમજદ? તારા જે (ખીજ) નારી સ્વરૂપના પરીના જેવી (અર્થાત્ તેવા *ગુણ ધરાવનારી) (એવી નારીને) હમો વખાણીએ છીએ (અથવા સ્મરણ કરીએ છીએ). અશો નર (જે) વધારે સારી મનસ્વી વાળો વધારે ગવસ્તી વાળો વધારે સારી કુનસ્તી વાળો, ધર્મ સમજનારો તથા પાપ નહિ જાણનારો (એવો જે નર) (તેને) હમો વખાણીએ છીએ; જેના કામોથી કરીને સર્વથી મોટા ધર્મ ગુરતી આરાધના કરવાને માટે તથા (તેની) ખુખીઓ ગાવાને માટે પૃથિવ અશોધથી આપાદ થાય છે. અશોધનો પ્રભુ (જે) અશો સર્વથી શ્રેષ્ઠ ધર્મગુરૂ (તેને) હમો વખાણીએ છીએ. (અર્ધ વિસૂશ્રેમ ગેહ.)

સર્વ સારા વિચારને, સારા વાક્યને (અને) સારા કામને મારી મનસ્વી, ગવસ્તી (તથા) કુનસ્તીએ કરીને હું વખાણું છું. સર્વ ખરાબ વિચારને, ખરાબ વાક્યને અને ખરાબ કામને મારી મનસ્વી ગવસ્તી તથા કુનસ્તીએ કરીને હું ધિક્કારું છું. સર્વ સારા વિચારને, સારા વાક્યને (અને) સારા કામને (મારી) મનસ્વી ગવસ્તી (તથા) કુનસ્તી એ કરીને મજબુત પકડું છું (અર્થાત્ હું અખત્યાર કંઈ છું) કે તેથી કરીને (હું) પુણ્ય કંઈ સર્વ ખરાબ વિચારને, ખરાબ વાક્યને (અને) ખરાબ કામને મારી મનસ્વી, ગવસ્તી (તથા) કુનસ્તીએ કરીને હું છોડી દેવું છું કે તેથી કરીને (હું) પાપ નહિ કંઈ. (પતેત પશોમાની.)

સર્વથી શ્રેષ્ઠ અશોધને હું પ્રશંસા કંઈ છું (તથા) દેવોને માનતો નથી (અથવા દુર કંઈ છું) દાદાર હોરમજદની તરફથી મારી ઉપર જે ખુખીઓ હર વખત પોહોચે છે તેને માટે હું તે ક્રીરતારનો અતિ આભારી છું. (પતેત પશોમાની.)

વધારે ખરાબ પાયા (અથવા મૂળ) ના પાપ આ છે. (તેઓના) નામ (નીચે જણાવેલાં છે) :—

જે વાકે કોઈને અન્યાયથી નુકસાન કરવું તથા તેને સારા કામમાં બાંધા આપવી,—કોઈને ખરાબ શિખામણ આપવી તથા અસત્ય બોલવાને કહેવું તથા ખોટો માર્ગ દેખાડવો,—કોઈ મનુષ્ય મરતી વેળા અથવા પ્રવાસ જતી વખતે પોતાના સંતાનને અથવા ખીજાઓને વશીઅત કરી જાય તે પ્રમાણે નહિ ચાલવું, બળકે તેથી ઉલટી રીતે કરવું, મનુષ્યો અથવા જનાવરોને ચોરીને વેચવા, તથા સારા કપડાં અને સારી રવાદદાર મીઠાઈ ખાવાની ચીજને હાથે કરીને ખરાબ કરવી, શક્તિવાન હોવા છતાં ગરીબ લાચારોની પરવરેશ નહિ કરવી, પરંતુ સાંભું તેઓને દુઃખ દેવું તથા પોતાના હાથ હેઠળના જનાવરોને ભુખાં રાખવાં અને તેઓને ઈર્ષ્ય કરવી, કોઈને મારવાને માટે હાથમાં અસ્ત્ર પકડવાનો પાપ, કોઈને જખમ કરવાની મતલબથી હાથમાં અસ્ત્ર પકડીને તે અસ્ત્ર સાંભા ધણીનાં માંથા ઉપર ફેરવવાનો દોષ, ત્રણ દિવસ પછી રૂજ આપે એવો મનુષ્યને જખમ કરવાનો દોષ; ચાર દિવસ પછી રૂજ આપે એવો કોઈ મનુષ્યને જખમ કરવાનો દોષ,—હાથ ઉપર જખમ કરવાનો દોષ, પગ ઉપર જખમ કરવાનો પગે લંગડા થાય અને કામ કરવાથી અટકે એવી રીતે કોઈના પગને જખમ કરવાનો ગુનાહ, મોતની શિક્ષાને લાયકનો ગુનાહ, કોઈની હૃદયી જીવાદા મળક મસ્કરી કરવાનો દોષ, વેશ્યા સાથે બદફેરી કરવાનો દોષ, રજસ્વલા સ્ત્રીની સાથે સંભોગ કરવાનો દોષ, ગુલામ ખારગી કરવાનો દોષ, સ્ત્રીની સાથે બિનિયમ સંગત કરવાનો દોષ, પોતાના હાથે પોતાની ધાત બગાડવાનો દોષ, અન્ય ધર્મની સ્ત્રીની સાથે સોહોખત કરવાનો દોષ, પારકાની સ્ત્રી સાથે નજદીકી કરવાનો તથા પારકા મનુષ્યનો માલ ચોરવાનો દોષ, જરતોરતી ધર્મના આવશ્યક કર્તવ્ય નહિ કરવાથી મરી ગયા પછી ચિત પુલ પસાર કરવો મુરકેળ પડે એવા પાપના કામો વધતો અને જીઆદે વધતો ગુનાહ (અર્થાત્ એક વખત પાપ કર્યા પછી તેને માટે પશ્ચાતાપ ક્રીધા વગર ખીજી વખતે તેજ પાપ કરવો,) એક પાપથી ઉત્પન્ન થતો ખીજું પાપ; (તથા) ખીજા અધિક ખરાબ પાપ, કે જે મનુષ્યોથી આરંભ (અર્થાત્ જન્મ) થી થઈ શકે (તથા જે પાપ) લેઆનતના ભરેલા (તથા) ખરાબ હારેમને દાદાર હોરમજદની ઉત્પત્તીની સાંભે (અર્થાત્ તે ઉત્પત્તિને ખરાબ કરવાને માટે) ઉત્પન્ન ક્રીધા. (પતેત પરીમાની.)

(મારો પોતાનો) પિતા, મા, ભાગિ, ભાત્રી તરફ (અથવા સાથે), (મારી પોતાની) સ્ત્રી (અથવા) સ્વામી સાથે (મારા પોતાના) સંતાન (તથા) પ્રભુ (અર્થાત્ ધર્મનો ગુરુ) સાથે, સુગા પાંસેનાઓ તરફ (અથવા સાથે) એકેન્દ્ર સ્થાન ઉપર રહેનારાઓ (સાથે) મારા હાત હેઠલના મનુષ્યો (એ સર્વોન્ની સાથે) કોઈ પણ (પ્રકારની) ખં દારીથી (અર્થાત્ ઉપર જણાવેલા મનુષ્યો સાથે કોઈ પણ રીતથી ગેરવાજબી રીતે ચાલ્યાથી અથવા તેઓ ઉપર જીલમ ગુજાર્યાથી) જો હું પાપી થયો હોવું તો તે (સર્વ) પાપ (કે જે) વિચારને લગતા, વાક્યને લગતા, કામને લગતા, (મારા પોતાના) શરીરને લગતા, (મારા પોતાના) આત્માને લગતા, આ જગતને લગતા, પરલોકને લગતા એ (સર્વ જાતના) પાપોથી, હે હોરમજદ ? હું પશ્ચાતાપ કરીને દૂર રહેવું છું (અને) ત્રણ વાક્યથી (અર્થાત્ મનસ્વી, ગવસ્વી તથા કુનસ્વી થી) હું પતેત કરીને પશ્ચાતાપ કરું છું; (તે સર્વ ઉપર જણાવેલા) પાપોથી હું પતેત કરીને પશ્ચાતાપ કરું છું. (તથા)

જે કોઈ દાદાર હોરમજદની ઈચ્છા હતી તે પ્રમાણે અને વિચારવું જોઈતું હતું તે મેં (જો) નહિ વિચારીયું હોય, જે અને બોલવું જોઈતું હતું તે હું (જો) નહિ બોલ્યો હોવું, જે અને કરવું જોઈતું હતું તે મેં (જો) નહિ કર્યું હોય તે (સર્વ) પાપ (કે જે) વિચારને લગતા, વાક્યને લગતા, કામને લગતા, (મારા પોતાના) શરીરને લગતા (મારા પોતાના) આત્માને લગતા, આ જગતને લગતા, પરલોકને લગતા-એ (સર્વ જાતના) પાપોથી હે હોરમજદ ? હું પશ્ચાતાપ કરીને દૂર રહેવું છું, (અને) ત્રણ વાક્યથી અર્થાત્ મનસ્વી, ગવસ્વી તથા કુનસ્વીથી હું પતેત થઈને પશ્ચાતાપ કરું છું; (જે સર્વ ઉપર જણાવેલા) પાપોથી હું પતેત કરીને પશ્ચાતાપ કરું છું. (પતેત પરીમાની.)

સર્વ પ્રકારનો (તથા) પ્રત્યેક જાતનું પાપ, પ્રત્યેક જાતનો મૃત્યુની શિક્ષાને લાયકનું પાપ, પ્રત્યેક જાતનો પ્રતિત થયલું (પાપ) પ્રત્યેક જાતનો રહી ગયલું (પાપ,) (તથા) પ્રત્યેક જાતનું (એક) પાપથી (ઉત્પન્ન થતો) (ખીજું) પાપ કે જે મારેથી હોરમજદની ઉત્પત્તિની સાથે થયું હોય, જેમ કે તારા, સૂર્ય તથા ચંદ્ર સાથે (તથા) રાતા (અને) ખળતી અગ્નિ સાથે (તથા) કુતરા, પક્ષી, અને પાંચ જાતના જનાવરો સાથે તથા (એ સિવાય) બ્રહ્મ અને આકાશની વચે ખીજા ઉત્તમ ઉત્પત્તિ કે જે હોરમજદની પોતાની (છે તેની) સાથે (ખરાબ ચાલ ચલાવ્યાથી) જો હું પાપી થયો હોવું તો-તે (સર્વ) પાપ (કે જે) વિચારને લગતા, વાક્યને લગતા, કામને

લગતા, (મારા પોતાની) શરીરને લગતા, (મારા પોતાના) આત્માને લગતા, આ જગત્ને લગતા, પરલોકને લગતા—એ (સર્વ જાતના) પાપથી, હે હોરમજદ ? હું પશ્ચાતાપ કરીને દૂર રહેવું છું, (અને) ત્રણ વાક્યોથી (અર્થાત્ મનસ્વી, ગવસ્વી તથા કુનસ્વીથી) હું પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું; (તે સર્વ ઉપર જાણાવેલા) પાપથી હું પતેત કરી પશ્ચાતાપ થાવું છું. (પતેત પશીમાની.)

અભિમાન, મગરૂરી, મુવેલાઓની નાલેસ્તી કરવી, જોભ લાલચ, હૃદયી અધિક ક્રોધ કરવો, ક્રોધનો દ્વેષ કરવો, ક્રોધની ઉપર અપવિત્ર દૃષ્ટિથી જોવું, એ શરમ નજરથી જોવું, ખરાબ નજરથી ક્રોધની ઉપર દૃષ્ટિ કરવી, હલકી નજર કરવી, ખુદ પરસ્તી, પોતાની હાલતથી અસંતોષી રહેવું, પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે ચાળવું, આજસાઈ, નિદ્રા ? અથવા ક્રોધને માન નહિ આપવું, શત્રુતા, શક, પવિત્રાઈ તોડવી, મિથ્યા શાપ આપવો, અન્યાય કરવો, મૂર્તિ પુજા કરવી, + + + + ચોરી, લુટફાટ, બિચાર, જાદુ અથવા દેવોના ધંતર મંતર, જાદુને પુજવું, જનાકારી, રંડીખાણ, ગુલામ ખારગી કરવી, ગુલામ ખારગી કરાવવી, મુવેલાની પાછલ મોટે અવાજે રડવું તથા હૃદયી અધિક શોક કરવો, તથા (એ સિવાય) ખીજો હરેક રીતનું પાપ કે જે આ પતેતમાં યાદ કરીને ગણ્યો (તથા) જે નહિ ગણ્યો જે (મારા) જાણવામાં આવ્યા (તથા) જે (મારા) જાણવામાં નહિ આવ્યા જેને વિશે (મેં) વિચાર ક્રીધો (તથા) જેને વિષે (મેં) વિચાર નહી ક્રીધો (તથા) દસ્તુરની આગળ (મને) દલગીરી સાથે જાહેર (એ કરાર) કરવા જોઈએ તે (જે) મેં દલગીરી સાથે જાહેર નહિ ક્રીધો હોય તો,—તે (સર્વ) પાપ (કે જે) વિચારને લગતા, વાક્યને લગતા, કામને લગતા, આ જગત્ને લગતાં, પરલોકને લગતા, એ (સર્વ જાતના) પાપોથી હે હોરમજદ ? હું પશ્ચાતાપ કરીને દૂર રહેવું છું; (અને) ત્રણ વાક્યોથી (અર્થાત્ મનસ્વી, ગવસ્વી તથા કુનસ્વીથી) હું પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું; (તે સર્વ ઉપર જાણાવેલા) પાપથી હું પતેત કરી પશ્ચાતાપ થાવું છું. (પતેત પશીમાની.)

(મારા પોતાના) આત્માની ખુશાલીને માટે ભલી અશોધને (અર્થાત્ પવિત્રાઈ તથા સત્યને) વધારે લાયક રીતે હું પસંદ કરું છું. (પતેત પશીમાની.)

(મારી) આયુષ્ય પર્યન્ત (મારી) મનસ્વીથી સારા વિચાર ઉપર હું ઉજત છું (મારી) ગવસ્વીથી સારા વાક્ય ઉપર હું ઉજત છું, (મારી)

કુનસ્ત્રીથી સારા કામ ઉપર હું ઉન્નત છું, (તથા) ભક્ષા માજ્જયસના ધર્મ ઉપર હું ઉન્નત છું. સર્વ પુણ્યો (અથવા પુણ્યના કામો) સાથે હું એક મલતો છું, (તથા) સર્વ પાપોથી હું એક મલતો નથી. (પતેત પશોમાની.)

સર્વ સત્યનો (તથા) ઉત્તમ માર્ગ મેં પકડ્યો છે; અસત્યનો (તથા) ખરાબ માર્ગ હું છોડી દેવું છું. (પતેત પશોમાની.)

ત્યારે જરતોસ્તે કહ્યું કે હે અશો હોરમજ્જદ? તારું તે નામ કે જે સર્વથી મોટું, સર્વથી ઉત્તમ, સર્વથી શ્રેષ્ઠ, સર્વથી અધિક કામ કરનાર, ધણુંજ ક્ષેત્રથી મારનાર, ધણુંજ તંદરોસ્તી આપનાર, (તથા) દેવોની તથા (ખરાબ) મનુષ્યોની ખરાબીને ધણુંજ મારનાર છે તે નામ (તું) મને ખચીત કહે છે જેથી કરીને (અર્થાત્ તે નામના આશ્રયથી) હું સર્વ દેવોને તથા (દુષ્ટ) મનુષ્યોને હરાવું કે જેથી કરીને હું સર્વ જાદુગરોને તથા પરીઓને હરાવું; કે મને કાઈ પણ મનુષ્ય દુઃખ નહિ આપે, નહિ દેવ કે નહિ (દુષ્ટ) મનુષ્ય કે નહિ જાદુગરો કે નહિ પરીઓ. (હોરમજ્જદ યદ.)

ત્યારે હોરમજ્જદે ઉત્તર આપ્યો કે પેહેલું નામ હે અશો જરતોસ્તે? હું છું (અથવા હું હયાત છું;) (મારું) ખીજું (નામ) મંડલીવાલો (અથવા મંડલીનો રક્ષણ કરનાર;) મારું તૃતીય (નામ) સર્વ વ્યાપક; મારું ચતુર્થ (નામ) સર્વથી ઉત્તમ અશોધ; (મારું) પાંચમું (નામ) મજ્જદની ઉત્પત્તિ ક્રીધેલી અશોધના વંશની સર્વ કૃપા, (મારું) છઠું (નામ) એ કે (હું) (પોતે) બુદ્ધિ છું; (મારું) સાતમું (નામ) બુદ્ધિવાલો; (મારું) આઠમું (નામ) એ કે (હું) (પોતે) જ્ઞાન છું; મારું નવમું (નામ) જ્ઞાનવાન, (મારું) દશમું (નામ) એ છે, (હું) (પોતે) વૃદ્ધિ કરનાર છું; (મારું) અગીયારમું (નામ) બુદ્ધિવાલો; (મારું) પારમું (નામ) “અહુર” (અર્થાત્ આયુષ્યનો આપનાર) (મારું) તેરમું (નામ) ધણોજ કાયદો કરનાર; (મારું) ચૌદમું (નામ) શત્રુ વગરનો; (મારું) પંદરમું (નામ) નહિ મારનાર; (મારું) સોલમું (નામ) કામોને ! ગણનાર (અર્થાત્ આ જગતમાં ક્રીધેલાં સારા અથવા નરસાં કામો પ્રમાણે પરલોકમાં બદલો આપનાર અથવા શિક્ષા કરનાર;) મારું સતરમું (નામ) સર્વ જોનાર; (મારું) અઠારમું (નામ) તંદરોસ્તી આપનાર; (મારું) ઓગણીશમું (નામ) એ કે (હું) ઉત્પત્તિ કરનાર છું; વીસમો જે હું છું તે મહા જ્ઞાની નામવાલો છું (અર્થાત્ મારું વીસમું નામ મહા જ્ઞાની છે. (હોરમજ્જદ યદ.)

હે જરતોશ્ત અગર જો તું ચાહે કે આ ખરાખીઓ (કે જે) દે-
વોની (ખરાખ) મનુષ્યોની જાદુગરોની, પરીઓની, જીલમગારોની;
ક્રીકાની (અર્થાત્ જોતી આંખો આંધળા રહેનારાઓની), કરપોની અ-
ર્થાત્ સાંભલતે કાને બેહેરા રહેનારાઓની જે પગના સાંપોની (અર્થાત્
સાંપની પ્રકૃતિના મનુષ્યોની) જે પગવાલા આશ્મોગોની (અર્થાત્ અ-
શોધને તોડનારાઓની), ચાર પગવાલા વરુઓની, (તથા) પુષ્કલ
પલટનવાલાં, પોહોલા વાવટાવાલા, ઊંચા વાવટાવાલા, હંચે પકડેલા
વાવટાવાલા (તથા) ઘાતકી વાવટો લઈ જનારા લશ્કરોની (એ બધા-
ઓની ખરાખીઓની તોડનારો થાય),—તો આ નામો (અર્થાત્ ઉપ-
રના ક્રકરામાં જણાવેલા નામો) મનમાં યાદ કરનારો (થઈને) પ્રત્યેક
દિવસ તથા રાત્રે તું મોટે સાદે ભણુ. (હોરમજદ યજ્ઞ.)

(હું) રક્ષા રાખનાર નામવાલો છું, (હું) સર્વ વ્યાપક નામવાલો
છું, (હું) કૃપા કરનાર નામવાલો છું, (હું) રક્ષણ કરનાર નામવાલો છું,
(હું) પાલનાર નામવાલો છું; (હું) ભણનાર (અર્થાત્ સર્વજ્ઞ) નામ-
વાલો છું. (હું) ધણુંજ ભણનાર નામવાલો છું, (હું) વૃદ્ધિ કરનાર
નામવાલો છું, (હું) વૃદ્ધિ કરનાર માંત્ર નામવાલો છું, (હું) મરજી પ્ર-
માણે રાજ કરનાર નામવાલો છું, (હું) ધણોજ મરજી પ્રમાણે રાજ કર-
નાર નામવાલો છું; (હું) કીર્તિથી રાજ કરનાર નામવાલો છું, (હું)
ધણીજ કીર્તિથી રાજ કરનાર નામવાલો છું. (હોરમજદ યજ્ઞ.)

(હું) નહિ ઠગનાર નામવાલો છું, (હું) ઠગ નારથી દૂર નામવાલો
છું, (હું) બંધાવનાર નામવાલો છું, (હું) ખરાખીને તોડનાર નામ-
વાલો છું; (હું) એકદમ મારનાર નામવાલો છું, (હું) સર્વ મારનાર
નામવાલો છું, (હું) સર્વને ખતાવનાર નામવાલો છું, (હું) સર્વ પ્રકાશ
નામવાલો છું, (હું) પુરજ્યોતિ નામવાલો છું, (હું) રોશણી વાલો
(એવું) નામ રાખનાર છું, (હું) કામમાં ચલકતો (અર્થાત્ કામમાં
ચાલક) નામવાલો છું, (હું) કામમાં ઉપયોગી (એવા) નામવાલો છું,
(હું) લાભ ભરેલો નામવાલો છું, (હું) શૂરા નામવાલો છું, (હું) ધ-
ણોજ લાભ કરનાર નામવાલો છું, (હું) અશોધ નામવાલો છું; (હું)
મેષ્ટ નામવાલો છું, (હું) રાજ્ય રાખનાર નામવાલો છું, (હું) સર્વથી
મેષ્ટ રાજ્ય રાખનાર નામવાલો છું; (હું) ઉત્તમ જ્ઞાન ધરાવનાર નામ-
વાલો છું, (હું) દૂર સુધી જોવાની શક્તિ રાખનાર નામવાલો છું.
(હોરમજદ યજ્ઞ.)

(દાદાર હોરમજદ કહે છે); આ તે (મારા) નામો (છે) કે જે ઉપર જણાવ્યાં. હે સપેતમાન જરતોસ્ત ! જે મનુષ્ય આ હાડમંદ જગત્માં આ મારા નામોને યાદ કરનારો (થઈને) પ્રત્યેક દિવસ અથવા પ્રત્યેક રાત્રે મોટે સાદે ભણે. ઉઠતાં અથવા બેસતાં, બેસતાં અથવા ઉઠતાં, બંધ પાંધતાં અથવા બંધ છોડતાં, (પોતાની) જગોએથી પાહાર નિકલતાં, કસપામાંથી પાહાર નિકલતાં, દેશમાંથી પાહાર નિકલતાં (તથા) (કાઈ ખીજાં) દેશ તરફ જતાં (જે મનુષ્ય આ મારાં નામો) મોટેથી ભણે તો તે મનુષ્યને તે દિવસે (તથા) તે રાત્રે (અર્થાત્ જે જે વેળા ભણે ત્યારે) ધાતકી મનનો એશમ (નામનો) દરજ્જા નુકસાન કરે નહિ (અથવા) નાશ નહિ કરે); નહિ આંકડા (અથવા ભોકવાના અસ્ત્ર) કે નહિ ગોફણો, કે નહિ ભાલા, કે નહિ ચાકુઓ, કે નહિ ગુરજ્જો, નહિ કે પથરા (તે મનુષ્યને) ભોકાય (તથા) ઈજા કરે. (હોરમજદ યદ્ય.)

• જે પ્રમાણે હજાર મનુષ્યો એક મનુષ્યની ઉપર ચોકસી રાખે (તે પ્રમાણે) આ (ઉપર જણાવેલા દાદાર હોરમજદના) નામો (તે ભણનારને માટે) મીનો દરજ્જા તથા કપટી દરવંદ (પાપી) તથા નુકસાન પોહોચાડનાર પાપીની સાંભે તથા સર્વ મોતવાલો દરવંદ જે અંગ્રેમેન્યુશ (તેની) સાંભે શિખામણ તથા ટેકા તથા બંચાવ તરીકે થાય છે. (હોરમજદ યદ્ય.)

હાણણુને (તથા) આપાદી કરનાર ભલા વિચાર (અથવા સચવાતા) ને અમો સ્તુતિ કરીએ છીએ, જેની ઉત્પત્તિ અશોઈની તથા અશો (લોકો) જેઓ અશોઈમાં સર્વથી ઉત્તમ (છે તેઓ)ની ઉત્પત્તિની (છે). (હોરમજદ યદ્ય.)

સ્વર્ગ હોરમજદનું પોતાનું ગૃહ (છે). સ્વર્ગ અશો (પવિત્ર અને સત્યવાદિ) મનુષ્યોને માટે છે. અશો (લોકો) નું ગૃહ (જે) સ્વર્ગ તે તરફ જવામાં (તથા) કુશાદગીમાં (અર્થાત્ કુશાદગીથી) જાહેર રીતે (દાદાર) હોરમજદ તરફ (જવામાં), દરવંદો (અર્થાત્ પાપી—કુષ્ટ મનુષ્યો) માનો કાઈ પણ નથી. (અરવી બેહુસ્ત યદ્ય.)

જગત્નો રાખનાર દાદાર સર્વ શક્તિવાન તથા મહાજ્ઞાની તથા સર્વનો પોષણ કરનાર તથા ઉત્પન્ન કર્તા તથા કૃપાલુ તથા રક્ષણનો પ્રભુ (છે). (સરોશ યદ્ય હાદોખત.)

હે જરતોસ્ત ! જે કાઈ પુરૂષ અથવા સ્ત્રી આ પ્રાર્થના વાક્ય અતિશય

અશોધવાલા મનથી, અતિશય અશોધવાલા વચનથી (તથા) અતિશય અશોધવાલા કામે કરીને બોલે (અર્થાત્ ભણે). (સરોશ યષ્ટ હાદોખત)

અશો સરોશ (ધજદ) ને પવિત્ર (તથા) કૃતેહમંદ (છે તેને) (અમો) સારા વિચારથી, સારા વાક્યથી તથા સારા કામોથી સ્તુતિ કરીએ છીએ. (સરોશ યષ્ટ હાદોખત)

અશો સરોશ (ધજદ) ને અમો સ્તુતિ કરીએછીએ, મોટો પ્રભુ ને હોરમજદ, ને અશોધમાં સર્વથી મેષ્ટ (તથા) ને અશોધમાં ધણોજ મદદ કરનારો (છે તેને) અમો યાદ કરીએછીએ. (સરોશ યષ્ટ હાદોખત)

યદિ (કોઈ મનુષ્ય) ખીજી (અધિક) પાપોના કાંમોથી દૂર રહે તો પશ્ચાત્તાપ એ તેની શિક્ષા (છે), પરંતુ યદિ ખીજી અધિક પાપના કામોથી દૂર નહિં રહે (અર્થાત્ તે કામો કર્યા કરે) તો તે મનુષ્ય નિત્યને વાસ્તે પાપી (થાયછે.) (અર્થાત્ યદિ કોઈ મનુષ્ય થોડો એક વખત અસ્તાનપાણીથી પાપના માર્ગે ચાલ્યા પછી પોતાની ભુલ માલમ પડ્યાથી પાછો પુણ્યના માર્ગે ચાલે તો તેના આગલા ક્રિયેલા પાપને મોટે અંતઃકરણથી ખરા વિશ્વાસથી પશ્ચાત્તાપ કરેતો તે તેની શિક્ષા થયલી ગણાએ, પણ જો કોઈ મનુષ્ય ખરાબ-અનીતિને માર્ગે ચાલે અને પોતાની ભુલ જોયા પછીની તેથી પાછો ફરે નહિં તો તે મનુષ્ય હોરમજદ (પરમેશ્વર)ની નજરમાં નિત્યનો પાપી થાયછે.) (વંદીદાદ, પરગરદ ઉકરો ૨૧)

હાડમંદ પ્રદેશોના હે અશો ઉત્પન્ન કરનાર? ક્યો મનુષ્ય પાંચમી વખતે આ બૂમીને ધણીજ ખુશી સાથે ખુશાલ કરેછે !

ત્યારે હોરમજદે કહ્યું કે હે સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત! આ બૂમીના ને (સ્થાન) ઉપર (ને મનુષ્ય) અશો મનુષ્યને ભલી અશોધમાં જરૂર ધંધો-રોજગાર આપે, (અર્થાત્ ને મનુષ્ય અશો મનુષ્યને ને સ્થાનમાં ઉઘોગેલગાડે તે મનુષ્ય તેસ્થાનને ધણીજ ખુશાલ કરેછે). ૩૩૪

(પણ) હે સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત! આ જગતના ને (સ્થાન) ઉપર જો (કોઈ મનુષ્ય) અશો (અર્થાત્ સત્યવાદિ) મનુષ્યને ભલી અશોધમાં ખચીત ધંધો-રોજગાર નહિં આપે તો સપંદારમદ તેને અંધકારમાં તથા સંકટમાં તથા સર્વથી ખરાબજગત્ (અર્થાત્ નરક) માં તથા કાટાદાર ધાંસમાં નાખેછે. ૩૩૫.

કારણ કે, હે સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત? માજદયરના ધર્મ ઉપર સિત્તાસા રાખનાર મનુષ્યના બંધનને કાઢાડી નાખેછે. (અર્થાત્ છોડી

નાખેછે, અસત્યપણું (અથવા ઠગાઈ) કાહાડી નાખેછે, બદુથી (ઉત્પન્ન થતા) મોત (અથવા બદુ મારવાના—ચલાવવાના કાંમ) ને કાહાડી નાખેછે, અશોને મારવાના કામને (અથવા અશો—સત્ય મનુષ્યના નુકસાને) કાહાડી નાખેછે, નશો જાવવાનું (અર્થાત્ મરદુ દાટવાનું) કાહાડી નાખેછે, પાપ નિવારણ નહિં થાય (અથવા પુલ ગુજાર નહિં થાય) એવા પાપના કામોને કાહાડી નાખેછે, કષ્ટ જતા રહે એવા ઋણને કાહાડી નાખેછે, (તથા) સર્વ તે પાપના કામો જે કોઈ કરે છે તે કાહાડી નાખે છે. ૩૪૧.

હે સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત? જે પ્રમાણે જલદી ચાલનારો પવન દક્ષિણ તરફથી (કુકીને) હવા (અથવા વાતાવરણ) ને સર્વ તરફથી સ્વચ્છ કરી નાખેછે, તે પ્રમાણે માજદયરના ધર્મ અશો (અર્થાત્ સત્યવાદિ) મનુષ્યના પ્રત્યેક (અથવા સર્વ) ખરાબ વિચાર તથા ખરાબ વ્યવન તથા ખરાબ કામોને પરિષ્કાર કરે છે. હે જરતોસ્ત? હીયાં (અર્થાત્ આ જગત્માં) સાર કામ કીધેલું બહું; બહો માજદયરનો ધર્મ પુરતી રીતે શિક્ષાને કાપી નાખેછે. ૩૪૨.

જે કોઈની તરફ કર્તવ્ય સંપૂર્ણ કરવાનું (હોય તેવા) મનુષ્યે (અર્થાત્ લાયકીવાલા મનુષ્યેનું) (પોતાનું) કર્તવ્ય નહિં કરે (તો તે મનુષ્ય) કર્તવ્ય ધરાવનાર (કર્તવ્યને) છીનવી લીધાથી કર્તવ્યનો ચોર થાયછે; જે કે તેઓમાંનો (કોઈની) ગમે તેવો હલકો (હોય) રાત્રિવિસ (તેને) પોતાનું કર્તવ્ય (સંપૂર્ણ કરવાને) વલગી રેહેતું જોઈએ. ૪૧.

(જે) કોઈ મનુષ્ય (હાથમાં) મારવાનું શસ્ત્ર (લઈને) કોઈ બીજાને મારવાને માટે ઉભો થાય તો તેને “આગરેમ” પાપ કીધેલો ગણાય છે; જે (તે મારવાનું શસ્ત્ર લઈને) આગળ ચાલે તો “અવ-ઓઈરિસ્ત” પાપ કીધેલો ગણાય છે; જે કીનાવાલા મનથી સાંભે ધસારો કરે તો “અરેદુશ્” પાપ કીધેલો ગણાય છે. “અરેદુશ્” પાપમાંનો ૫ મી વખત (તે પાપ) કીધાથી તે મનુષ્ય તનાકુર થાયછે (અથવા તે મનુષ્ય (પોતાના) શરીરને (પાપથી) ભરી નાખેછે. ૪૧.૧૭.

યદિ હીયાં મનુષ્યો એક ધર્મ તરીકે, અથવા બાઈ તરીકે અથવા મીત્ર તરીકે પૈસા શોધતા (અર્થાત્ પૈસા—ખાવાનું—સુખની ઈચ્છા રાખતા) અથવા સ્ત્રી શોધતા (અર્થાત્ સ્ત્રીની ઈચ્છા રાખતા અથવા સાન શોધતા) (અર્થાત્ શિખવાની ઈચ્છા રાખતા) આવે; યદિ પૈસા

(અર્થાત્ સુખ ફરાખી) શોધતા આવેતો હીયાં (તેઓને) પૈસા આપવા; અથવા જો સ્ત્રી શોધતા આવે (તેઓને સ્ત્રીની સાથે વિવાહ કરી આપે; અથવા જો જ્ઞાન શોધતા આવેતો તેઓને) પવિત્ર માંત્ર (એટલે જરતોસ્ત્રી ધર્મના ગુપ્ત પવિત્ર ભેદો) યાદ કરવા જોઈએ (અર્થાત્ શિખવા જોઈએ.) ૪ | ૪૪.

માંસના (આહારના) (તથા) વસ્ત્રના ચાહાનારે (એટલે કે ઇચ્છા રાખનારે) અનિયમથી (અર્થાત્ ગેરવાજખી રીતે) ખોલવું નહિં જોઈએ. ૪ | ૪૬.

હું સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત્ર? હીયાં (અર્થાત્ આ જગત્માં) એ પ્રમાણે “ મગવ ” (જેઓ ઉમરે પુગ્યા છતાં સ્ત્રી વગરજ આયુષ્ય ગુજારતા હોય) ની આયુષ્યના કરતાં સ્ત્રી વાલાને માટે જરૂર હું ભલામણ કરુંછું (અર્થાત્ “ મગવ ”ના કરતાં સ્ત્રી વાલાને હું વધારે પસંદ કરુંછું) કુટુંબ (અથવા ધરખાર) વગરનાના કરતાં કુટુંબ (અથવા ધરખાર) વાલાને (હું અધિક પસંદ કરુંછું;) સંતાન વગરનાના કરતાં સંતાન વાલાને (હું અધિક પસંદ કરુંછું;) ફરાખી (અથવા પૈસા ટકા—સુખ) વગરનાના કરતાં સુખીને (હું અધિક પસંદ કરુંછું.) ૪ | ૪૭.

(કારણ કે) તે એ મનુષ્યોમાંનો અશ્વિત તે (મનુષ્ય) (અર્થાત્ ધરખાર વાલો, છોકરાં વાલો ઇત્યાદિ) જનવરોની વૃદ્ધિને સારી રીતે ભરપૂર કરેછે; (વલી) તે (મનુષ્ય) જે (તેમ) નથી (કરતો) (તેના) કરતાં બલી મનશની સંગ્રહ કરી લેવાને અધિક શક્તિવાન (હોયછે.) એ પ્રમાણે (અથવા વલી) તે (મનુષ્ય યાદ કરનારો (અર્થાત્ સારી યાદ દાસ્તની શક્તિવાલો) (થાયછે.) તે મનુષ્ય (અર્થાત્ ધરખાર માંડી મેહુનત કરીને પોતાનું ગુજરાન કરનાર મનુષ્ય) “ અરપેરેન ” ની મૂલનો, માફકસર કદના પશુના મૂલનો, દોરની કીમતનો (તથા) મનુષ્યની કીમતનો (થાયછે.) (અર્થાત્ તે ધરખાર વાલો મનુષ્ય ચાકર નફર ગાય દોર, પૈસા ઇત્યાદિ રાખનાર થાયછે). ૪ | ૪૮.

કારણ કે તે મનુષ્ય (અર્થાત્ ઉપર જણાવેલો ધરખાર માંડીને ધંધો રોજગાર કરનાર મનુષ્ય) હાડકાં બાજનાર દેવની સાંભે યાયછે (અને તેની સાથે) યુદ્ધ કરેછે; તથા સારીપેઠે ચિલો ચઢાવેલો તીર મારનાર દેવની સાંભે યાયછે; તથા શિયાલાનો દેવ (જે) થોડા કપડાં પહેરેછે (અર્થાત્ ચીયરહાલ કરેછે) તેની તે સાંભે યાયછે; તથા તે મ-

નુય દરવંદ, જુલમગાર મનુષ્યના માથાંની સાંભે થાયછે. આ કામો-
માંના પેહેલા (કામ) કરવાં જોઈએ નહિં કે ખીજાં. (અર્થાત્ ધરપાર
માંડવું, સ્ત્રી કરી મેહેનત કરીને પોતાનું ગુજરાન કરવું; પરંતુ બટકતી
આલસુ જાંદગી ગુજારવી નહિં). ૪ / ૪૯.

હે પવિત્ર (જરતોસ્ત)? જેમ તું કહેછે (તે પ્રમાણે) આ વધારે
સાંઝં (અને) અધિક સોહામણું છે. અશો હોરમજદે તેને (એટલે)
અશો જરતોસ્તને આ વચનથી ખુશી કીધો. પવિત્રાઈ (એ) મનુષ્યને
માટે જન્મની પૈઠી (એટલે જમીનથીજ) સર્વથી ઉત્તમ (વસ્તુ છે); હે
જરતોસ્ત? તે પવિત્રાઈ એજ માજદયસ્નો ધર્મ (છે); કોઈ પણ મનુષ્ય
સારા વિચારથી અથવા ઉત્તમ વિચારની મારફતે તથા સારા વચનથી
તથા સાર કામથી પોતાનું આયુષ્ય પવિત્ર કરેછે. ૫ / ૨૨.

ત્યારે હોરમજદે કહ્યું કે હે સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત? ગુલામ ખારગી
કર્તવિલો મનુષ્ય તથા ગુલામખારગી કરનાર મનુષ્ય તે દેવ (રાક્ષસ) છે,
તે દેવને ધજનારો (છે), તે દેવોનો મિત્ર (છે) તે દેવોનો “ખુમ્ખ”
(છે), તે દેવોની ખરાબ સ્ત્રી (અર્થાત્ ન છાજતી રીતે ઓરતની જગો
રાખનાર પુરૂષ) (છે), તે પોતે દેવ (છે), તે સર્વ (અર્થાત્ સર્વ પ્રકારે)
દેવ (છે). જ્યારે એક પુરૂષ (ખીજા) મનુષ્યમાં (પોતાની) મની (ધાત)
રેડેછે, અથવા તો જ્યારે એક મનુષ્ય (ખીજા) મનુષ્યોની મની (પોતા-
માં) ધરી લે છે તે (મનુષ્ય મુવા આગમચ દેવ) (છે), (તથા) મરી ગયા
પછી તે મીનોઈ દેવ (અર્થાત્ નરકનો રાક્ષસ) થાયછે. ૮ / ૩૨.

(હોરમજદે કહેછે) — હે પવિત્ર (જરતોસ્ત)? અંતઃકરણને તુને
પવિત્ર કરવું જોઈએ. હે પવિત્ર (જરતોસ્ત)? આ હાડમંદ જગત્નો
કોઈ પણ મનુષ્ય જે પોતાના અંતઃકરણને કુમતથી (અર્થાત્ સારા વિ-
ચારથી) તથા ક્ષત્તથી (અર્થાત્ સારા વચનથી) તથા હવસ્તથી (અ-
ર્થાત્ સારા કામથી) પવિત્ર કરેછે, તેને માટે પોતાના અંતઃકરણની
આ પવિત્રાઈ છે. ૧૦ / ૧૯.

જરતોસ્તે હોરમજદને પુછ્યું કે હાડમંદ મુલકોના હે મીનો સર્વથી
પવિત્ર, અશો ઉત્પન્ન કરનાર હોરમજદ? મૃદને હું કેમ પવિત્ર કરું? અ-
ખિને, પાણીને, જમીને, ગાયહોરને, ઓરવરને, અશો મનુષ્યને તથા
અશો સ્ત્રીને, તારાને, સૂર્યને, ચંદ્રને, અસીમ પ્રકાશને (તથા) હોરમજ-
દની ઉત્પન્ન કીધેલી અશો વંશની સર્વ વસ્તુને હું કેમ પવિત્ર કરું?

ત્યારે હોરમજદે કહ્યું કે હું જરતોસ્ત ? પવિત્ર કરવાની પ્રાર્થના તને કરવી જોઈએ. ત્યારપછી (અર્થાત્ પવિત્ર કરવાની પ્રાર્થના કર્યાથી) ગૃહ, અગ્નિ, પાણી, ભૂમી, ગાયઘોર, ઓરવર, અશો મનુષ્ય, તથા અશો સ્ત્રી, તારા, સૂર્ય, ચંદ્ર, અસીમ પ્રકાશ (તથા) હોરમજદની ઉત્પત્તિ કરેલી અશો વંશની સર્વ વસ્તુ પવિત્ર થાય. ૧૧ | ૧ | ૨.

આ કામોમાંનું પેહેલું (કામ) જે મનુષ્યો કરેછે તે આ જે મનુષ્ય અશો (અર્થાત્ સત્યવાદિ) મનુષ્યને ખીજા વરણવાલો અથવા ખીજા ધર્મવાલો અથવા વધારે હલકા વાક્યવાલો (અર્થાત્ હલકી નીતિવાલો) વિચારે (તથા) જાણીપુજીને પોતાની અકલે કરીને તે પાપ કરે તો તે કામ કરવાથી (તે મનુષ્ય) એ પ્રમાણે પાપી થાયછે. ૧૫ | ૨.

જરતોસ્ત હોરમજદને પુછ્યું હાડમંદ પ્રદેશોના હું મીનો સર્વથી પવિત્ર અશો ઉત્પત્તિ કરનાર હોરમજદ ? નાશકારક (તથા) મૃત્યુથી ભરેલો કાણુછે ?

ત્યારે હોરમજદે કહ્યું કે હું સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત ? (જે ક્રોધ) ખરાબ ધર્મ શિખવે (તથા) જે મનુષ્ય ત્રણ વસંત ઋતુ (અર્થાત્ ત્રણ વરસ) સુધી અભ્યાસ ઉપર નહિં ખેસે (અર્થાત્ અભ્યાસ નહિં કરે પણ આજસુ પડીને વખત નકામો ગુમાવે). ગાથા (ઈશ્વરનું ભજન) નહિં ગાય (તથા) ભજાં પાણીને નહિં પુજે (તે મનુષ્ય પ્રકૃત નાશકારક તથા મોત ભરેલો છે). ૧૮ | ૮ | ૬.

કારણ કે એક અશો (મનુષ્ય)ને મારનાર (અથવા અશોને હાની પોહોચાડનાર)ની પ્રશંસા કરવી, એ ખરાબ (તથા અપવિત્ર (મનુષ્ય)નું શસ્ત્ર લાંબું કર્યા ખરાબર છે; એ (અશો મનુષ્યને હાની પોહોચાડનાર)ની (પ્રશંસા કરવી એ ખરાબ તથા અપવિત્ર મનુષ્યની જીભ લાંબી (કર્યા ખરાબર છે). ૧૮ | ૧૧.

જરતોસ્તે હોરમજદને પુછ્યું, હાડમંદ મુલકોના હું મીનો, ધણોજ વૃદ્ધિ કરનાર, અશો ઉત્પત્તિ કરનાર હોરમજદ ? જોરાવર (પોતાના) શરીરને “ માંઝ ”ના તાપ્પામાં રાખનાર, ભયંકર ભાલો રાખનાર, હોરમજદને લગતો (અર્થાત્ હોરમજદના માર્ગમાં ચાલનાર) એવો જે સરોશ અશો (તે)ના આદેશ પ્રમાણે ચાલનાર (અથવા તેની આસા પ્રમાણે કામ કરનાર) કાણુછે ?

ત્યારે હોરમજદે કહ્યું કે હું સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત ? “ પરોદર્શ ”

નામનો મરઘો જેને સાધારણ લોકો “કહર્ કતાસ્” ને નામે ઓલ-
ખે છે; તે મરઘો (કામ કરવાને) શૂર (અથવા ઉજમ) આપનારી
હોશન (ઘેહ) અર્થાત્ (પ્રાતઃકાળ) ની વખતે (ત્રીયે પ્રમાણે)
પોકાર કરે છે.

“હુ મનુષ્યો ! (તમારા પિછાના ઉપરથી) તમો ઉઠો, સર્વથી
એક સત્ય (અથવા અશોધ) ની પ્રશંસા કરો (તથા) દેવોને (રાક્ષસો-
ને) દૂર કરો; (નહિં તો) તે લાંબા હાથ વાળો “પૂઘ્યાંસ્પ” (નામનો દેવ)
(અર્થાત્ આલસાઈનો રાક્ષસ) તમારી તરફ દોડી આવે છે.”

“તે (“પૂઘ્યાંસ્પ રાક્ષસ”) (એવોછે કે) સર્વ હાડમંદ જગત્ (અર્થાત્
સર્વ જગત્ના લોકો) જેવો પ્રકાશ થયો (અર્થાત્ પ્રાતઃકાલ થયું)
(અને) જાગ્રત થયાં તેવાં તેઓને પાછા સુવાડી દે છે.”

“હુ મનુષ્યો ! લાંબી ઉંઘ તમોને સળવાર નથી.” ૧૮/૧૪/૧૫/૧૬.

સર્વથી ઉત્તમ ત્રણ પદાર્થ છે. ૧ સારો વિચારેલો વિચાર, ૨
સારૂં કહેલું વચન, (તથા) ૩ સારૂં ક્રીષેલું કામ (એનાથી) તમે (કદી
પણ) દૂર ન થતાં. (અર્થાત્ તે તમે સંપાદન કરજો).

સર્વથી ખરાબ ત્રણ (પદાર્થ) છે. ૧ ખરાબ વિચારેલો વિચાર, ૨
ખરાબ કહેલું વચન (તથા) ૩ ખરાબ ક્રીષેલું કામ એનાથી તમે દૂર
થજો (અર્થાત્ તે તમે હાસલ કરતાં ના). ૧૮/૧૭.

ત્યારે એક મિત્ર (ખીજ) મિત્રો (જેઓ) પિછાનાની ઉપર સુતેલા
(છે તેઓને) કહે છે કે, “ઉઠા, હવે દાહડો ઉઠ્યો (?) ખેમાંથી જે કાઈ
પ્રથમ ઉઠે છે તે સર્વથી ઉત્તમ જગત (અર્થાત્ સ્વર્ગ)માં જાય છે. ૧૮/૧૬.

જરતોસ્તે હોરમઝદને પુછ્યું કે, હાડમંદ પૃથિવના હુ મીનો, સર્વથી
પવિત્ર, અશો ઉત્પન્ન કરનાર હોરમઝદ ? તું કે જે હોરમઝદ તેની સાથે
કાણ (અથવા ક્યા મનુષ્ય) સર્વથી મોટા (અર્થાત્ પ્રાણી) વેર સાથે
કિનો રાખેછે, (તથા) ક્યા મનુષ્ય મોટી (અર્થાત્-ધણી) દેષે કરીને દેષ
(અથવા) શત્રુતા રાખે છે ?

ત્યારે હોરમઝદે કહ્યું કે હુ અશો જરતોસ્ત ? બલાઓમાંનો જે કાઈ
બુરાઓમાંના (કાઈની સાથે) દેવને (અર્થાત્ રાક્ષસોને) નહિં પુજનારો
(અર્થાત્ માજદયસ્નમાંનો) જે કાઈ દેવને માનનાઓમાંના (અર્થાત્
મુર્તિપુજનારાઓમાંના) (કાઈની સાથે), અથવા ખે મુનાહોમાંનો

(ને કાઠ) પાપીઓમાંના (કાઠની સાથે) વંશને ખરાબ કરેછે તે ખ-
ચીત વ્યભિચાર (છે); (અને તેવો પુરૂષ અથવા તેવી સ્ત્રી હોરમજ્જની
સાથે ક્રીનો રાખેછે). ૧૮ । ૬૧ । ૬૨.

હે સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્ત “ વીજરેષ ” નામનો દેવ (અથવા
ગમગીની ઉપજાવનારો દેવ) દરવંદોના (તથા) દેવને માનનારા મનુષ્યોના
પાપી આયુષ્યવાલાં આત્માને પાંધીને લઈ જાયછે. ૧૯ । ૨૯.

પેલી સુંદર પનાવેલી, જોરાવર, સારા શરીરની (અથવા સારા દે-
ખાવતી) ડહાપણવાલી, જાડી, માથે મુગટ રાખનારી, યુક્તિવાલી, સારો
માર્ગ પતાવનારી (અથવા સદ્ગુણી) આવેછે. તે (અર્થાત્ ન્યાય)
દરવંદોના પાપી આત્માને નરકમાં નિમજ્જ કરેછે, તે (ન્યાય) અશો
(મનુષ્ય)ના આત્માને અલપુરજ (પર્વત)ની પેલીપાર લઈ જાયછે.
(અર્થાત્ ચિન્વત્ પુલની પેલી પાર હાથ પકડીને લઈ જાયછે) (કે ને)
મીનો ઈજદોનો પુલ (છે). ૧૯ । ૩૦.

અશો (મનુષ્યો)ના આત્માને હોરમજ્જની નજદીક અમશાસ્પં-
દાની આગળ, શોનાના પનાવેલા તખ્તની આગળ, ગરોઝમાન (સ્વર્ગ)
(કે ને) હોરમજ્જનું રહેવાનું ધર, અમશાસ્પંદોનું ગૃહ (તથા)
ખીજ અશો (મનુષ્યો)નું રહેઠાણ (છે) તે તરફ ખુશીથી પસાર
થાયછે. ૧૯ । ૩૨.

પવિત્રાઈ આપનારો મનુષ્ય અશો (હોયછે).

જેમ વરૂથી ઘેરાયલું મેટું વરૂથી ભય કરેછે તે પ્રમાણે દેવો દરવંદો
(તથા) ખરાબ જાણનારા (તે મનુષ્યના) મૃત્યુપછી (તેની) ખુદ્દિને
અર્થાત્ તેના આત્માને ખીછીવડાવે છે. ૧૯ । ૩૩.

હે જરતોસ્ત ? આ ઉત્પત્તિ હોરમજ્જની (છે તેની) તું ખોતે તારીફ
કર. ૧૯ । ૩૪.

સારા જ્ઞાનને (અથવા ડહાપણને) હું વખાણું છું; સર્વથી ખરા
જ્ઞાનને (અથવા ડહાપણને) હું વખાણું છું. ૧૯ । ૩૬.

અશો સરોઈ (ઈજદ) ને તુને માનવો જોઈએ. “ કુંદ ” “ બંગ ”
(તથા) “ વીબંગ ” (નામના) દેવો (તથા) દરજોમાંના દરવંદોમાંના
(તથા) દેવને માનનારા પાપી આયુષ્યવાલાની ઉપર પડીને અશો સ-
રોઈ (ઈજદ) (તેઓને) મારે તો સાફ ! (કે ને દેવો તથા દરજો)
પવિત્રાઈ આપનારના દેશોની ધણીજ નજદીક (છે). ૧૯ । ૪૧

સત્યની (અથવા અશોધના) સત્યને હું શોધુ છું; કે જે પસંદ પડતી (વસ્તુ) ને (અર્થાત્ સત્યને) હોરમજ્રદે (પોતે) મોટી ગણિ-લી છે. ૨૧ | ૨૦

હોરમજ્રદે સર્વથી પવિત્ર જરતોસ્તને કહ્યું (કે), હું જે હોરમજ્રદે (તથા હું જે વસ્તુઓનો) (અથવા નીયામતોનો) આપનારા (છું) (તેણે) આ જગતને સુંદર, પ્રકાશવાન, (તથા ખુબ સુરત (અથવા દેખાતણી) ઉત્પન્ન કરીધી.

જે પ્રાર્થના તંગીને (અર્થાત્ તંગીમાં આવેલા મનુષ્યને) ભરપુર કરે છે, તથા પુસ્કલપણને (અર્થાત્ જેની પાસે પુસ્કલ નિયામતો હોય તેને) જોઈએ તેના કરતાં વધારે (નિયામતવાળો) (કરે છે); (તે પ્રાર્થના એની છે કે) (જે) શત્રુ (હોય છે તે) ને ખાંધે છે (અર્થાત્ મિત્ર-એકદિલી કરાવે છે) અને (મિત્રાઈના) સંબંધ (અથવા ગાંઠ) ને મ-જબુત કરે છે. ૨૨ | ૫

દથુશો અહુર હે મજદાએ રેઉઆતો ખરેન્ધતો મજેશાત હેય વહેશાત હેય શરેશાત હેય ખરોજ દેશાત હેય ખરથવહેશાત હેય હુકે રપતમ હેય અશાદ અપનો તેમહેય હુદાએ મનો વોરો રફનંધો ઈઓનો ઈદદ ઈઓ તતસ ઈઓ તુથર ઈઈ ઈઓ મેનીએશા સયેતો તેમો ।

અર્થ:—ઈથર સર્વનો ઉત્પન્ન કર્તા છે, તે પવિત્ર છે, સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે, પ્રકાશવાન છે, સર્વથી મહાન છે, અને ધણો સારો છે; ન્યાય કરવામાં ધણો શખત મોટો જ્ઞાની, ધણોજ સારી જાતનો છે, નીતિમાં શ્રેષ્ઠ છે, સારા વિચારનો, અને આનંદીત છે, જેને આપણે ઉત્પન્ન કર્યો છે. અને આપણને શરીર આપ્યું છે; જે આપણું પાલન કરે છે, અને તેનાં યોગે સર્વની વૃદ્ધિ થાય છે.

તુ ઈમ વીસપા ચેથરેમ જ મજદાએધો દુમ ।

અર્થ:—સર્વ વસ્તુઓનો ઉત્પન્ન કર્તા ઈથર છે.

વીસયેખીઓ હુરો મેથીએશાઅહુમએશા એરૂઅયો મજદા.

આ લોકનો અને પરલોકનો ઈથર સર્વનો સરદાર અને સઘલા-ઓનો મેહરબાન છે.

વેદા મજદા અહુરો ઈઓ આઉધરેઆ હંતેયા ।

જે થયું છે અને જે થશે તે હોરમજદ (ઇશ્વર) જાણે છે.

અહુરેમ મજદાંમ આ મરેઈઈ નમાન હે નમાનો પતો ઈશ રતુમ આ વીસો વીશ પતોઈશ રતુમ આ જંતે એશ જંતો પતો-ઈશ રતુમ આ દંધેએશ દંધો પતોઈશ રતુમ આ ।

દાદર હોરમજદ (ઇશ્વર) ને વાસ્તે હું કેહેવું છું કે તે ગૃહ અને ગૃહોના પ્રભુનો પ્રભુ છે; તે મોહલા અને મોહલાઓના પ્રભુનો પ્રભુ છે; તે ગ્રામ અને ગ્રામોના પ્રભુનો પ્રભુ છે; તે રોહર અને રોહરોના પ્રભુનો પ્રભુ છે; અને તે દેશનો માલેક અને પ્રભુ છે; તે આ લોક અને પરલોકની સર્વ વસ્તુ ઉત્પન્ન કરે છે, અને સર્વ જીવોનો પાલનારો છે.

ઈ અથા આઅંદ ઈ અજમેદે અહુરેમ મજદાંમ ઈઈગાંમયા અશેમયા દાદ અપસયા દાદ એરૂ અશએસયા વંધોહીશ રેયાએ સયા દાદ યુમીમયા વીસપાયા વોહુ ।

આ રથાને હું હોરમજદ (ઇશ્વર) ને ઇયાદ કહું; જેણે જનાવરો તથા પાણી, વૃક્ષ, લતા, ઉત્પન્ન કર્યા છે અને પ્રકાશ તથા નેત્રી આપીએ, અને જમીન તથા સર્વ સુખ આપ્યું છે.

નુઈમ વીસપા ચેથરેમ જ મજદાએ ધહો દુમ ।

વર્તમાન જે કંઈ વસ્તુ છે તે સર્વે અહુરમજદે ઉત્પન્ન કરી છે.

અજેમ ઈઓ અહુરે મજદાએ અજેમ ઈઓ દાત વંધુ આંમ ।

હું જે અહુરમજદ છું ને ભલો ઉત્પન્ન કરનાર છું.

વીસપવોહુ મજદદાત અશચેથર ।

સર્વ જાહેર નેઆમત (હું) અહુરમજદની પેદા કીધેલી છે.

દાતાય થરાતાય અહુમે જનાતાય મઈનીઉસય અહુમે સ-યેનતોતેમો ।

હું ઉત્પન્ન કરનાર અને પાલનાર છું. હું (નફો તથા નુકસાનને) જાણનાર અને ગુપ્ત ગ્રીતથી અતિશે વૃદ્ધિનો કરનાર છું.

વીસપતરાનામ અહુમે ।

સર્વનો ઉત્પન્ન કર્તા માં નામ છે.

ઈઈમ દદુઆએન્ધેમ સયેનશતેમય વેદેશતેમય યેતેવયેશ તેમય પરશતેમ ।

હું જે આગાહમંદ દાદાર છું મેં સર્વ ઉત્પન્ન કર્યું અને તેની ધણી વૃદ્ધિ કીધી અને સર્વ વસ્તુની ખજાર હું રાખું છું તથા શોમાર કંઈછું, અને સારી રીતે જવાબનો પુછનાર તથા દેનાર (હું) છું.

અઉઅદથાઈય તદય કથદય આઈઅશારામ જરથોશાર મન ખરતુવાય ચેશતેશ ઈઆઈશ આઅંધેએરા પએરીઓ બહુ-અદ ઈઅથાય અંધહુદ અપેએય અંધેએરા ।

હે જરજેશત ! આ (વાત) તું સારી પેઢે જાણે છે કે મારી ખુદિ અને જ્ઞાન અને વાક્ય જેમ હમાણા છે, તેમ જગત્ની પેહેલા હતાં અને જગત્ની સમાપ્તિ પર્યન્ત રહેશે.

કસના જાંથવા પતા અશાહીઆ પએસ ઈઓ કમના એઅંગ સતરેમ આદાદ અદુઆનેમ કે ઈઆ માઓએખરીઈતે નેરેક સઘતે થવ્દ કસના દેરેતા જામયા અદેનેબાએ સયા અઉઅપસતો ઈશ કે આપો એર અરા એસયાકે વાતાઈશ દુઆન મરૂવીઅસયા ઈએત ગેદઆસુ કે દુઆપા એરએયા એસયા દાદ તેમ એસયા કે હુઆપાએ ખફનેમયા દાદ જઈમાયા કે ઈઆ એશાએ અરેમ પેથવા ખસપાયા કે એએમેમ ચોરેદ વીઆનીઆ પુથરેમ પેથરેમ અએમે તાઈશ થવા ફરખશને અહુઆમી મજદાસપેનતા મઈનીઉ વીસપનામ દાતારેમ ।

હે અહુરમઝદ ? હું જાણું છું કે સારી પ્રકારે જન્મ આપનારો પેહેલો પિતા તું છે. તમે સૂર્ય અને તારોઓને નિમયશર ઉત્પન્ન કર્યા છે. તમારાથી ચંદ્રનું વધવું ઘટવું થાય છે. તમે જૂમિને વગર આધારે અલગ રાખી છે. પાણી અને શુક્ષ્ણ લતા તમે ઉત્પન્ન કર્યા છે. તેજ ચાલના વાયુ અને વાદલાં તમે ઉત્પન્ન કર્યા છે. જ્યોતિ અને અંધકારને તમે સર્જ કર્યા છે. નિદ્રા અને જાગ્રત તમે આપ્યું છે. તમારાથી પ્રાતઃકાલ, મધ્યાનકાલ અને રાત્ર છે. તમે પિતા અને પુત્ર વચ્ચે સંબંધ આપ્યો છે. તમે સપેનામીન. (અર્થાત્ ગુપ્ત વૃદ્ધિનો કરનાર) સર્વેનો ઉત્પન્ન કર્તા છો. અને તેઓનો સર્વ આધાર તમારી ઉપર છે.

ખીરપનાંમ મજશતેમ સ્તવસ અષા યે હુડાએ ચોઈ હેનિત ।

જે નેક ખુદિવાંન હોરમઝદ (ઈશ્વર) છે, તેની પવિત્રાઈ સાથની સેતાઈશ અર્થાત્ પ્રાર્થના કરવી સર્વ વસ્તુઓના કરતાં શ્રેષ્ઠ છે.

વંધહેઉંશ અપા હું જાંધવાદ આ મનંધહે ।

સારા વિચાર સાથની પ્રાર્થનાથી તે પ્રાર્થના કરનારની સારી જાંધી છે.

તાચા ખરાથરા મજદા દામિશ અહુરે । તેમ ને સંતાતાઈશ ને મધો આ વી વરેશો.—આ કુરૂઅખશીઆ વીસપનાંમ મજશતેમ સતુઅરા અર્શા ઈએ હુદાએ ઈઆઈ હુંતી ।

જગત્નો પ્રભુ હોરમજદ છે, તેનેજ માનવો, અને તેની સ્તુતી કરવી આપણને લાયક છે.—સર્વે કાઈને હોરમજદની આરાધના કરવા સાડ હું તાકીદ ભરેલી રીતે કુંવું છું કેમકે સ્તુતી અને પ્રાર્થના કરવાને લાયક તેજ નેકીનો પ્રભુ છે.

તેમ ખગેમ તેમ રતુમ ઈઅજમેદે ઈઈમ અહુરેમ મજદાંમ દદુઆએધેમ રયેતેમ તરશાવાએધે વીસપેમ વોહુ ।

દાદાર હોરમજદ કે જે પરિત્રાણ કરનાર અને સર્વ સુખ અને કૃપાનો કરનાર છે તેવા પ્રભુ સરદારને આરાધું.

રતુમ ઘેરે જ તેમ ઈઅજમેદે ઈઈમ અહુરેમ મજદાંમ ઈઆ અશહે અપનો તેમો ઈઆ અશહે જગમોશતેમો ।

ભલો સરદાર હોરમજદ છે, જે ધણો ખલવાન અને પવિત્રથી ખુબ પોહચેલો છે તેને આરાધું.

સરેશો અસતુ અહુરહે મજદાએ ઈઅસનાઈ સેઉઅશતે અ-શોના ઈએ નારા ઈશતો ।

આ રથાનમાં તમોને સાંભળવું જોઈએ કે—પવિત્ર હોરમજદની આરાધના કરવી એ ધણુંજ ઉત્તમ છે; કેમકે તે સાહેબ આપણને નેકીનો આહવાર છે.

નેમ ખઈઆ મહી ઈશુઈદીઆ મટી થવા મજદાં અહુરે । વીસપાઈશ થવા હોમતાઈશ વીશપાઈશ હુખતાઈશ વીસપાઈશ હુઅરેશતાઈશ ઘેરે જશામેદે ।

હે હોરમજદ ? દયા કરવાને લાયક તો હું છું; અર્થાત્ તમારી દયા શીઘ્ર હું કરું, જેથી તમે મને કાયદો પોહચાડે, સર્વ સારી ઈચ્છા કરવી, સર્વ સાડ ખોલવું અને સર્વ સાડ અવલંબન તમારાથીજ છે, તેણે કરી તમને ઓલખું.

આહીઆયાસ નેમંધાહા ઉશતા ન જસ્તો રૂંડ રહીઆ ।

તે હોરમજદ ? ખોદાની બંદગીની ખાહેશ કરું, રામશની અથવા સુખને વારતે, આન્હેજનાં ઉઠાવેલા હાથે કરી અર્થાત્ તાબેદારી કરવા સાથે કરું.

અદવર્ધ ખરામર્ધ બયા અસુના વર્ધદા ખરેશયા વંતયા સરવાએ ।

આન્હેજ અંને નમનતાઈ સાથની તમારી પ્રાર્થના કરનારાઓ તમારેથી શીઘ્ર આહાર અંને વસ્ત્ર પાંમે છે.

આરોજ ખરામા મજદા અરા હોરા હીઅદ ઈઉરામાકાઈ માથરાને વોરાજથા અઈખીદરેશતા આઉઈથીઆ અઉઅંધા જસતા રાતા ઈઆનાએ ખાથરેમ દાઈઆદ ।

“ હે હોરમજદ ? જે પ્રમાણે તમારું ધ્યાન કરવું. તથા તમારી પ્રાર્થના કરવી અંને તમારું અવલંબન કરવું લાયક છે, તે પ્રમાણે હમે તમારી પ્રાર્થના કરીએ તમોને માનીએ અંને જગતના સર્વ કાર્યમાં તમોને સમરણુ કરીએ.

તાયા ખસયરા મજદા દામેરા અહુરે તેમને સતોતાઈશ નેમંધો આવી વેરેસો નુજ ચરામેની વીઆદેરસેમ વંથેએશા મેનીઈ એરાશીએથનરીઆએખદખીઆઆવીદેશ અરા ઈઈમ મજદામ અહુરેમ અદ હોઈ વહુમેંગ દેમાને ગરોનેદામ ।

જગતનો પ્રભુ અહુરમજદ છે. તે (સર્વનો) પ્રકાશવાન છે, મટે આપણને તે અહુરમજદની તારીફ લાયક પ્રાર્થના તેના સારા વિચાર, સારાં કામ અંને સારાં વાક્ય ધર્મથી માહિતગાર થઈને કરવી, કે અપ્રમાણે તેની પ્રાર્થના કરવાથી આપણુ પોતાને ગણેથમાનની અંદર પોહ્યાડીએછીએ.

સરએશા અસતુ અહુરે મજદાએ ઈઅસનાઈ સેઉઈશતહે અશએનો ઈઈ નાએઈશતો હીઅદ પએરીમ તદએશતે મેમચીદ ।

અતિશે લાભકારક અશો એ હુરમજદ (ઈશ્વર) જે પ્રથમથી તે શેષ પર્યન્ત આપણો હેતુ છે, તેની આરાધના કરવા સાદ (અતરે મારી તરફથી) તમોને આસા કરવામાં આવે છે.

અરેઈ જીખરામા મજદા અરા અડુરા હીઅદ ઈઉરા મા-
કાઈ માથરાને વચ્ચેરાજયા અઈબી દેરેરાતા અવીશીઆ અવંધા
જરાતા ઈરાતા ઈઆનાએ ખાથરે દાઈ આદ ।

હે અડુરમજદ ? તારી સંપૂર્ણ પ્રાર્થના જે તારા સ્તોત્રની મારફતે
કરવાયી (મનુષ્યની) મદદ કરનાર, સંભાળ રાખનાર, અને શક્તિ આપ-
નાર છે તે (પ્રાર્થના) હમોને સુખ આપે.

કુશ્ર ખવાદ હિતો હિજવાએ યઈજી અનરઈ યઈજીઈતિ ।

જો કોઈ અનર્થક આરાધના કરે તો તેની જગ્હા કાંપતી થાય.

સપિતમ જરથુશત્ર સ્તેમ યઈતિ અન્યઈશાંમ રથ્યાંમ ગા-
ઈયાંમ અનપ્યુષડનાંમ અનપીસુતનાંમ શ્રાવયજ્ઞનાંમ ।

હે સ્પેતમાન જરથુશત ! જે લોકો ખીજ વાક્ય બોલ્યા વિના વગર
આલસાઈથી ગાથા વાણી (સંગીતમાં પ્રાર્થના) ઉચરે અર્થાત્ પ્રાર્થના
કરે તો તેઓને સો ધણી સાહેબી અને સરદારી છે.

ધ્વો ઈરાતોઈરા તરસ્યા માંથ્રનસ્યા અડુરહુઈ મજદાએ
ઉરેમદહુયા ઉસમહુઈયા વીસામદઈયા હીઅદ મ્યજદેમ ।

હે હોરમજદ ? તમારી શીઘ્ર પ્રાર્થના મનથી વાણીથી કંઈ કેમ કે
(તેમ કરવાયી) મૃત્યુ આવતી વેળા બદલો કબુલ કરીએ.

હીઅદ અષાઈ વહેરાતાઈ અપેમ પર ચિનસ્તિવીરપેમ
માંથ્રેમ વીરુષાઈ માંથ્રાઈ યય અષાઈ ક્ષયેમ ચિનસતિ ।

જે કોઈ પવિત્ર થવાને વાસ્તે, સર્વ શુદ્ધ વાણીને વાસ્તે, સર્વ પવિત્ર
કાર્યને અર્થે પ્રાર્થનામાટે ચાખતી ઘટે જેમ ચાપે તો તે મનુષ્ય સાહેબી
અર્થાત્ સ્વર્ગ પામે છે.

યથચ જખયંતિ અપએતઈ અપેમ ચિનસતિ, યથચ ક્ષમા
ઉઓય અપેમ ચિનસતિ યદ સએઞ્યંતિબ્યો ।

જે ધણી પ્રાર્થના કરેછે તે નિર્મલ પુણ્ય (ની સંપત્તી) સંપાદન
કરે છે, અને જેમ તમારામાં પુણ્ય અથવા સત્યનો વધારો થાયછે તેમ
લાભથી લાભ થાયછે.

તેમ ઈશ્રિ હુંજસાએતઈ યદ માંથ્રેમ સ્વેતેમ બએષજયાયા ।

તે પ્રાર્થના કરનારને એકદમ તંનદરોસતી પોહોએ છે, માટે
માઝાનો અર્થાત્ પ્રાર્થનાનો વધારો તંનદરોસ્તી આપનાર છે.

યંધહુઈ નેમંધહો ચિદ્રેમ હુમતેમ્યા હુખતેમ્યા હુઅરેશતેમ્યા ।
પ્રાર્થનાનું મૂળ ખીજ સાંઝં વિચારવું, સાંઝં ખોલવું એને ભલું
કાર્ય કરવું.

રાયશયોઈશ વંધહેઉશ ગએમ મનંધહો ।

ભલમમનસાઈ કરતાં પ્રાર્થનાનો પ્રકાશ આયુષ્યમાં આવેછે.

ઈઅસસ્યા વાએ મશાઈ અજેતે દરૂજસસ્યા પેરેમ તોઈ સસ્યા ।

જો તમો રાક્ષસોની આરાધના કરશો તો નરકમાં જશો.

દેઉઅ ઈઅસનેમ પેશીતનોશ ।

રાક્ષસની પ્રાર્થના કરનાર અર્થાત્ મુર્તિ પુજનાર લોકો નરકમાં
જાયછે.

અરશાતાતો કુરાદદ ગઈથી આએ વેરદદ ગઈથી આએ
શુઅગઈથી આએ ।

સત્યથી ચાલનાર (મનુષ્ય) જગત્ની આપ્તાદાની વધારનાર જગત્ને
આશ્રય આપનાર અને જગત્ને લાભ કરનાર છે.

અરશએખદો વાખશ ઈઆાહી વેરેથર જસતેમો ।

સત્ય ભાષણ ખોલવું ધણુંજ જયકારી છે.

ઈરેજેખદા વચંધહામ ખશી અમનો હેજુઓવસો ।

સત્ય વાક્ય ખોલનાર, શક્તિવાન ખોલનાર (અર્થાત્ ભયવગર ખો-
લનાર) છે.

નોઈદ ઈરેજજુઓ ફરજ આઈતેશ ।

સત્યથી રેહેનારની અયુષ્યને નુકસાન (થવું) નથી.

અઈશી જ વાખશ જરથોસતર ઈરેજુખદો ફરમરૂ આનો આ
વચા અહુ ।

હે શપેતમાન જરતોસ્ત ! સત્ય વાક્ય ખોલવું એવું તો ઉત્તમ છે કે
તે ખોલનાર મનુષ્ય અહુનવર (પ્રાર્થના) ભણ્યો.

અશીમ વોહુ વહેશતેમ અશતીઉશતા અશતી ઉશત, અહું-
માઈ હીઅદ અશાઈ વહેશતાઈ અશીમ ।

પુણ્ય અને સત્ય ધણો ઉપકારી છે, અને જે સત્ય વાક્યનો પ્રયોગ
કરેછે તે પણ અશો અને મેષ છે.

અર્થતે અહોમત અર્થતે હુપ્પત અર્થતે હુઅરેશત અપદમાંન નરે પશરાદ ઇઅજતે અહુરેમ મજદાંમ દરેગો ઇઅશનેમ હાંમ પેરેશતેમચ ।

(મર્થી પછી પરલોકમાં મનુષ્યનું કર્ત્ત્વક કહે છે કે) હે મનુષ્ય સત્ય વિચાર્યું, સત્ય વાક્ય કહ્યું અને સારા કામ કર્યાં, ને હંમેશા દાદર હોરમજદની પ્રાર્થના, અને પશ્ચાત્તાપ ક્રીષો એવું કહીને તે મનુષ્યનું કર્ત્ત્વક તે મનુષ્યને સ્વર્ગમાં લઈ જાયછે.

તામ દર્ધનામ ઇઆ હુતામ વેહુસતા ઇઆ મોઈગેથાએ અશા ફ્રાદોઈદ હુચમના આરમેજેઈશ એઅદાઈશ શીએ થનાઈશ ઇરેશ દેદીઆદ ।

તે દેઆનત સર્વથી ઉત્તમ છે, કે જે મારી દુનીઆ (અર્થાત્ ધર્મના લોકો) ને પવિત્રાઈમાં વધારે, અને તેઓને પુરતાં ડાહ્યાપણથી કામો કરવામાં તથા ખોલવામાં સત્યતાએ રાખે.

એશતાઅમાઈ ઇઆહુમાઈ એશતા કહુમાઈચીદ વસે ખસી-આંસ મજદાએ દાઈઅદ અહુરે ।

જેનાથી ખીજાઓનું સાચું થાય તે ઉત્તમ મનુષ્યને અહુરમજદ ઘટતી રીતનો મોટો દરજ્જો આપેછે.

આરમેતોઈશ ગઈથાએ ફ્રાદો થવખરાંધહા અદ ઇશિવો હુઈમ અઈખીમોઈસત મનંધહા અઈખીઓ રફેદરા મજદા સસતે અહુરે ।

સંપૂર્ણ વિચારની શક્તિથી જગત્ની ઉન્નતિ કરનાર મનુષ્ય પ્રકૃત સારા વિચારવાલા છે, તેવા મનુષ્યને અહુરમજદ (ઇશ્વર) ખુશીમાં રાખેછે.

ઇઅસભા દઈઉઅંધઅપરે મશીઆંસ તરેમ માસચા ઇઆએ ઇમતરેમ મેનીઆંતા ।

જેઓ આ જગત્ની ઉત્પત્તિ ઉપર દયા લાવતાં નથી તે વગર દયાના રાક્ષસો તથા નરકવાસી મનુષ્યો છે.

ઇઅથા અહુ વેરીઓ અથા રતુશ અશાદ હુચીદ હુઆવંધેએશ દજદા મનંધો શીએથે નનાંમ અધેએશ મજદાઈ ખશથરેમચાઈ અહુરેઈ અઈઈમ દરેગોખીઓ દદદ વાશતારેમ ।

જેવી ઇચ્છા હોરમજદ (ઇશ્વર)ની છે તે પ્રમાણનાં જે કંઈ પુણ્ય-

ના કામ કરવાના આદેશના સારા વિચારના એ જગત્માં હોરમજદ (ઈ-ધર) આપે, અને ભલા વિના આશ્રયના સાધુઓનું પાલન કરે તેને હોરમજદ રાજ્યત્વ અર્થાત્ સ્વર્ગ આપેછે.

હાએમ અને આએ નૃધરી આએવો હુમનો જગેરે ખુરાતરો અંધહુદઈઓ ગેએશએરૂથવવેરે હામ પાકરાઈતે ઈઅથ હાએ ઈઓ નાઈદ અથહાએફ્ર મેરેતો હાએ અસપેરેનામળે હાએ અનુમી એમળે હાએ/સતરૂ રામળે હાએ વીરામળે ।

આહાર ન આપ્યાથી જે મરણ પામે તેવા ભુખા પ્રાણીઓને અને તેજ પ્રમાણે ઘોડા, પશુ, દોર અને મનુષ્યોને જે કોઈ ખાવાને આપેછે તે મનુષ્ય સર્વ ઉત્તમ વિચાર રાખનાર છે.

તખમાએ એજાંઘાહેતેશ અનાં માથરાએ ખાથરૂએતેશ ખા-પરાએ ખેરાજીઆએ અશોઈશ ખેરાજ હુએમનાએ જેમકરૂંધહુ દાનુ દરાજંધ અહુરપેરેજંધહુ ।

ઉપકાર કરનાર શક્તિવાન ધણાં જોરાવર વિચારથી પણ નહિ પ-કડાય એવાં દયાવંત (મનુષ્યોની) સ્વાસ્થ્ય આપનારા જે તંદરોશતીના ઉપાય અશોઈથીજ મેલવે છે. જમીનની પોહોલાઈ પ્રમાણે, નદીની લંબાઈ પ્રમાણે સૂર્યની ઉચ્ચાઈ પ્રમાણે આયુષ્ય ભોગવે છે.

અહુમાદ મઈનીએશ રાએશીઅંતી દરેગુઅંતો નરેહામો દઈન । ઈઅજેશેતો મને ઘહો જસાનહાંમ ઈદશે તેમ હાંખારઈઈન માગેએશ માવસ તરેહે હુતો અદાઈતીમ વોચોઈદ ।

સ્વર્ગને લગતી સખાવતને ખરાખ કરેછે તે નરકવાસી લોકાછે. એક ધર્મના લોકો જો પૈશાની આશાથી આવે તો તેઓને પૈશા આપે તેઓને આહાર અને વસ્ત્ર આપવાને ના નહિ પાડે.

કદવે ખરાથરેમ કાઉઈરાતીરા શીઅએથના મજદા ઈઅથ-વાએ અહુમી અશા વોહુ મનંધહુ થરાઈઓ દઈ આઈ દરેગુ ઈઉરામાકેમ ।

હે અહુરમજદ (ઈધર) ! તારી આસામાં રહેવું કેમ થાય અને તારા કામને વાસ્તે ધન કયું છે? તે એ કે નીતિના ભલા વિચારથી તારા માર્ગ ઉપર ચાલનારા ગરીબનું હું પાળન કરું.

ખરાથરેમ અહુરાઈ એનેસતે તનમજ તવ ખરા થરેમ દરે-ગાખીઓ વાસતરેમ એનેસતે ।

હું અહુરમજ્દ ? ને કોઈ તું અહુરમજ્દની તામેદારી રાખે છે. તે તારી તામેદારીને લીધે ગરીબોનું પાળન કરે છે.

અહીંઆ મેનીઈઉશ સયેનશાતહીઆ વહેરાતેમ હેજુ આએ એખદાઈશ વંધેએશ ઈઆનુ મનંધો ખ્યારમે તોઈશ જસતોખીઆ શીએથના વેરઆદ એઈઆએશતી હુએ પતાઅશ હીઆ ।

તે પરલોકમાં મોટી વૃદ્ધિ ગાથાવાણીથી (અર્થાત્ અવસ્તા વાક્યને દાદાર હોરમજ્દની પ્રાર્થના, સ્તુતી, આરાધના, જપ કર્યાથી) અને જીજ્ઞાસી સારા વાક્ય બોલવાથી અને ભક્તિ વિચારથી છે. ને કોઈ સંપૂર્ણ રીતથી વિચાર કરીને સાઈં કામ કરે છે અર્થાત્ ઉપકાર કરે છે તે સ્વર્ગગામી થાય છે તે સર્વ પવિત્ર વિચારથી સારી વસ્તુ અવતરણ કરે છે અને ને મનુષ્ય પોતાની બુદ્ધિ સમસ્ત વસ્તુને સારી જાણે અને પોતાની રાખાવતથી ઉત્પન્ન પાળન નીતિની સાથે કરે તે એ પુણ્યનો પતિ છે.

આઅદ મરેદ અહુરે મજ્દાએ એશતા અહુમાઈ ઈઆહુમાઈ એશતા કહુમાઈચીદ, વસેખશી આંશ મજ્દાએ દાઈઆદ અહુરે ।

એ પ્રમાણે હોરમજ્દે કહ્યું કે નીતિવાલો મનુષ્ય એ છે કે, જેની નીતિ ખીજા હરકોઈથી પોંદાયે. તેવા મનુષ્યને દાદાર હોરમજ્દ તેની ઈચ્છા પ્રમાણે રાજ્યત્વ આપે છે. (અર્થાત્ તે મનુષ્યની નીતિપ્રમાણે તેને લાયક પદલો આપે છે.)

દરૂએ આઈઈસેહોઈશ પથાતનુએ પરાવઈઉ બેરેજખીઆ ફુશ ખરે થેમ નાસદ ખાયરેમ ।

અસત્યને પસંદ કરનાર મનુષ્ય પોતાને જલદીથી વિપદમાં નાખે છે તથા પરલોકમાં પોતાના આત્માને સાઈં નાશ પામેલું સુખ અને દુઃખ આપનારો આદાર એ બે વસ્તુ લઈ જાય છે.

અઈખીઆ ઈએ એરૂઆતાઈશ દરૂએ અશહીઆ ગઈથાએ વીમરેચઈતે અદમીદઅઈખીઆ વેહેરાતા ઈઆઈજજદાએ અંધહેત મજ્દાઈ.

જેઓ અસત્ય સમજાવ્યાથી પવિત્ર જગત્ને ખરાબ કરે છે તેઓ-ને આએ વસ્તુ ધણીજ ઉત્તમ છે કે તેઓ અહુરમજ્દની તરફ (પોતાનું) દીલ લગાડે.

એશગે એશ સતોઈઈ તોઈઆદયા હુંધહુદયા એસ માજદી
અસનામ વીસામ જીઆનહુયા વીઉઆપદયા ।

ચોરી તથા લુટફાંટથી તથા નુકસાન અને નાચારીથી પ્રાણીઓ
અને મજદીઅશનનોના ગૃહ (ધર્મના મંદિર) નો હું સંભાળ કરું.

હુજીઅરેશનાઈશ વઈશી રાસતી તોઈનરેપીસરા રેજીશ અઈ-
શસાદેજીદ અરેતુ પેશીતનવો ।

(હે અહુરમજદ) તમારા નિયમોને ખરાબ કરનાર દુષ્ટ વિશ્વાસી
લોકોના દ્વારા દુઃખનો ઉપદ્રવ થાયછે અને તેઓ તમારા સંપૂર્ણ નિષ-
મોનો અતિક્રમ કરવાથી નરકમાં જાયછે.

ઈઈવવા મોઈ ઈઆગઈથાએ દજદે અઈનંધહે નોઈદ અહીઆ
માઅથરેશશીઆથનાઈશ ફરેસીઆદ પેતીઆ ગેદતા અહુમાઈ
જસોઈદરાંગહા ।

જે કોઈ મારી દુનીયાના લોકોને દુઃખ દે છે તેને તે દુઃખ પોહચા-
ડનારાં કાર્યોથી આ લોકમાં અને પરલોકમાં દુઃખ પામવાથી જે બદલો
મલવો જોઈએ તે મારી તરફથી મલ્યા વિના રહેનાર નથી.

દાતરે ગઈથનામ અસતવતનામ અશાએમ કાથવાંમ ઈઈમ
અહુરેમમજદામ મજેસતીઅઈ નોઈતે કોમ જરાત દબેરાંધહુ દબેશ-
ઈઈત.

આઅદ મરોદ અહુરેમજદાએ જહેબા અશાએમ જરથોશ-
તર ઈઆ અશાએદરાએ હામરથ વીઈતે દહુમનામય અદહુમનામ
દઈવ ઈઅસનનામય અદ ઈવઈ અસનનાતનુ પેરેથનામય અતનુ-
પેરેથનામ ।

હે તનોમંદ જગત્ને ઉત્પન્ન કરનાર અશો અહુરમજદ ? કાણું તું
અહુરમજદને (પોતા ઉપર) ધણો ક્રોધવંત કરે છે, અને પોતે ધણો
દુઃખી થાયછે ?

અહુરમજદે એ રીતનો ઉત્તર આપ્યો કે જે વ્યભિચારી મનુષ્ય
સારો અને ખરાબ, દેવ પરસ્ત તથા નેત્રી દેવ પરસ્ત, પાપી અને પુણ્ય-
વાન લોકો સાથે પોતાની ધાતને મેલવે છે તે, હે અશો જરતોસ્ત.

નોઈદ અઈઉઆ અહુ વહુસતો નઈદારતુશ અસાદચીદ હુયા ।
પ્રત્યેક વૃદ્ધોને તેની સારી ચાલચાલુ પ્રમાણે માન નહિ આપ-
નરા (મનુષ્ય) મોટાઈને લાયક નથી.

માજનીઆઈશ જરથુશતર મા દોગઢે મા પોરોશસપહે મા હથરપતોઈશ ।

હે જરતોસ્ત તારા પિતામાતાનથા ગુરને તું કોઈ પ્રકારથી દુઃખ આપતો ના.

હીઝમદ હથરા મનાએ ખઉઝમદ ઈઝમથરા ચેસતેશ અંધહુદ મઈથા ।

આસામાં રહેનાર મનુષ્ય પરલોકમાં ગૃહની ઝળમચેતી રાખનાર છે.

ઝેરેનચેતે વીસપાંસ દંધહુમ મઈરીઆ મેથરો દરૂખરા સપે તેમ ઈઝમથસેતેમ કઈઝમદનામ અવઅવદ અરાવ જનદ મેથરેમ માજનીઆએ સપેતમ માઈઈમ મા ઈઈમદરૂઅતદ પેરેસાએધહુ મા-ઈઈમ ખાદેનાદ અશોનાદ વઈઆએ જીઅસતે મેથરોદ દવતઈય અશોન ઈય ।

ઓ સપેતમાન (જરતોસ્ત) કોણ તોડનાર ઠગારૂં (મનુષ્ય) સર્વ શહેરને ખરાખ કરે છે અને તે સૌ ધણી ખરાખી કરનારાઓના પ્રમાણે પવિત્ર લોકોને દુઃખ આપે છે. (માટે) હે સપેતમાન જરથોસ્ત ? તું પોતાના ધર્મના લોકોની સાથે કે દુરંધ સાથે કાલ તોડવાની તજવીજ કરતો ના કેમકે નીતિવાન અને દુરવંદ એ ખનેની સાથે કાલ કરવો એક સમાન છે.

અદદુશ ખરાથરંગ દુરાશીઅથનંધ દુળુઅચંથ દુજદેનંધ દુરામનંધહો દરેગુઅતો અકાઈશ ખરેથાઈશ પેતીઅેરવનો પેતીઅંતી વીરાદઅદ્યા દરૂજેનમાને હેથીઆ અંધહેન અસતીઓ ।

ખરાખ ઈચ્છનાર, ખરાખ બોલનાર અને ખરાખ કાર્ય કરનાર ખરાખ વિશ્વાસના ખરાખ રીતે વ્યવહાર ચલાવનારા અસત્ય લોકો પોતાના આત્મા સાંભે ખરાખ આહાર લઈ જાયછે અને જાહેર રીતે (નરકના) ખરાખ મકાનમાં પોતાનું હમેશાનું રેહઠાણ કરે છે.

અહીઆગેરેમો આહોઅેથવની કાઉઈઅસચીદ ખરતોરાની દદદવરેયા હીઆ ફરઈદ ઈઉઆએ હીઝમદ વીસેનતા દરેગુઅંતેમ અઉઓ હીઝમદ આગાએરા જેદીઆઈ મરોવી ઈઈ દુરેશીમ સોચ ઈઆદ અઉઓ ।

જે મનુષ્ય હોધદારનો વિચાર ફેરવવા સાર તેને લાજચ આપે

અને લાલચુ (અમલદાર) તે (લાજચ) થી પેલા તકસીરવારની મદદ કરનાર (થાય) અને તેથી જે નીરદોષ (મનુષ્ય) મદદને લાયક તથા વગર ધજનને લાયક હોય તેને સજા કરવા સાડ કરમાવેતો તેથી તે મોટો તકસીરવાર થાયછે.

અર્ધતદ ચવચો મજદ એખદેમ થરે અકસમેમ ચેથરો પેશ-
તરેમ પંચ રેતો શુર્ષતે હુંકએરેથેમ ।

જે કાઠએ પોતાના શરીરને વિદ્યા શીખવામાં સખાવત કીધું હોય (અર્થાત્ રાત્ર દિવસ મેહનત કરીને વિદ્યા સંપાદન કરી હોય) તે મનુષ્ય સંપૂર્ણ થાયછે.

નરાંસ સાદરા દરેગુઅતો અસતરેતય અમુધઅમન ઈઅજ
મઈદે ।

આજસુ મનુષ્યો નરકમાં જાયછે (માટે) ઉદ્યોગ અને હીમતને હું વજનદાર ગણું છું.

વીસપ હુમત વીસપ હુખત વીસપ હુવરેશત વેહે શતેમ અં-
ધુહીમ ઈશીચે ।

સર્વ સાડ વિચારનાર, સાડ ખોલનાર અને સારા કાર્ય કરનાર (મનુષ્ય) સ્વર્ગનાં ગૃહને પસંદ કરે છે (અર્થાત્ મેળવે છે.)

વીસપનામ ચ હુમતનામ હુખતનામ હુવેરશતનામ વહે શતેમ
અંધુહીમ આઅદઈચ મેથરેમ અશીને ।

સર્વ સાડ વિચારનાર, સાડ ખોલનાર અને સારા કામ કરનાર-
મનુષ્યોને સાડ સ્વર્ગનું પવિત્ર ગૃહ ખોલેલું છે.

વીસપ દુસમત વીસપ દુજુખત વીસપ એ દુજવરશત અચે-
શતેમ અંધુહીમ ઈશીએચે ।

સર્વ પુર વિચારનાર, ખરાખ ખોલનાર અને ખરાખ કામ કરનાર
(મનુષ્ય) નરકને પસંદ કરે છે.

ચુંત તનોજં અવાદોશતાં આજંત આ ફરજંદાન હુદોશત
દારબેદ ।

જેમ શરીર જીવતી સાથે બંધુત્વ રાખેછે તે પ્રમાણે પુરૂષ સ્ત્રી અને
પુત્રોની સાથે બંધુત્વ રાખવું જોઈએ.

સાતેા મનો વહેશતો એડ આંનો ।

પુશાલ તેનું શરીર છે કે જેને પોતાના આત્માને વાસ્તે બદલો પામવાની જગોએ પોહાચવાની શક્તિ મેલવી હોય કે નથી તે પોતાનાં કર્તુકનો બદલો મેલવે.

અઉઈ ગરાનેમાનેમ મેથનેમ અઝારે મજદાએ મેથનેમ અમેશ નામ સપેતનેામ મેથનેમ અનીઅશાંમ અશીનામ ।

જે મનુષ્ય ધર્મના કામ અર્થાત્ ધર્મની આરાધના વિચાસથી માને છે અને પાલે છે તેનો આત્મા દાદાર હોરમજદના ગરમમાણુ સ્વર્ગમાં અમશાસપંદા અને ખીજ ઉત્તમ આત્માની સાથે મલી ખેરાનાર થાયછે.

ઈઅદ અગરેમ પેતે ઈઅો કરેરાતે સપેતમે જરથોરાતર ઈઅો ઈઅેમ કારીઈતે હોઅશેમ કારીઈતે હો દઈનામ મજદીઅસનીમ ફરૂઅેજ વજઈતે હોમામ દઈનામ મજદીઅસનીમ ફરૂઅેજ વજઈતે હોમામ દઈનામ મજદીઅસનીમ ફરેપેરેનાઈતે ।

હું સપેતમાન જરતોસ્ત ! જે કાઈ ધણા ઉલટની સાથે અનાજની રોપની કરે છે તે અનાજનો રોપનાર ઉપકારનો રોપનાર છે. તે મનુષ્ય મારા ધર્મનો વધારનાર અને ધર્મનો પૃથિવમાં પ્રચાર કરનાર છે.

કાઈરીઈતે સપેતમ જરતોરાતર ઈઅઉઅ નાંમઅ વાસતરનાંમઅ અરૂઅરનાંમઅ ખરેથો ખેરીઅનાંમ ।

હું સપેતમાન જરતોસ્ત ! અનાંજ ઘોશ અને મેવારદાર વૃક્ષો અને સુગંધી ફુલ અને ફળનાં વૃક્ષો રોપવા અને અનાંજની કૃષિ કરવી.

ઈશરેસતાતીઅમે વાસયો અંધહેઅેશ અરાતુઆઅેઈશ અશીમજદ અશીમ ખરઅેજદદ અરૂઅ પેશાતનુમ ફરૂહને આઅે ધહામ નસોનામઈઅ પેતેઆઈઅ જમાઈરેથરે ।

ધણીએક નાશ પામેલી અને ખરાબ વસ્તુઓ જે આ જમીન ઉપર છે તેમાં ફરવું હરવું કરવાથી મારી તનોમંદ પૃથિવ (પોતાંની) નેકી (અર્થાત્ તનદરોસ્તી) ને ખરાબ કરનારા છે અને તેથી તે પોતાના આત્માને દુઃખ આપનાર અને ખરાબ થાયછે.

નાઅેદ અસતામ નોઈદ વરેસામ નોઈદ સપામામ નોઈદ મુથરામ નોઈદ વંધહુતાતામ પેરેસપાઈતે અપાંમ આસતારી આઉનતે ।

પાણીમાં હડકુ, વાળ, મરેલા જનાવર, માંસ, ચરખી અને લોહી એવી ગલીચ વસ્તુઓ રેહેવાં દઈને પાણીને અપવિત્ર કરવું નહિ.

હોખ્યાઅંધહુદ અશાએમ જરતોરાતર ઇચો અશોમ મધનેમ-
નો અશોમ ઇશમનો અશોમ અપરએદીઈતે અશોમચ મધનેમનો દ-
રોએમચ વેતસતે ઇચ્ચાનસોમેનીમ આપેમ વીજેથરામ ફરખરઈતે
ઈચ્ચોએપ નખતરોશો તાંથરઈશો વીજેથરામ ફરખરઈતે ।

હે અશો જરતોસ્ત ! મનુષ્ય અંધારી જગો માહેના અંધ કુવાનું
અને ગલીચ પાણી પોતામાં ઉપયોગમાં લે છે અને તેથી તે એજ વિચાર
રાખે તથા નીતિને પાહેતો તે નકી તેથી દૂર થાયછે તે અને ઉપકારને
ખદલે તેને પાપલાગે છે.

હોમતહે અહુમે દોશમતહે નોઈદ અહુમે હુખતે અહુમે
દોળુખતહે નોઈદ અહુમે હુઅરેશતહે અહુમે દોળુ અરેશતહે નો-
ઈદ અહુમે ।

સારા વિચારવાલાનો સાથી હું છું, નરસાવિચારવાલાનો સાથી
હું નથી. સાડ ખાલનારનો સાથી હું છું, નરસા ખોલનારનો સાથી હું
નથી. સાડ કામ કરનારનો સાથી હું છું નરસા કામ કરનારનો સાથી
હું નથી.

મજદાએખારે મેરશતો ઇચ્ચાળુવા વરેજો પઈરી ચેથી દદઈ
વાઈસચા મશીઆઈશચા ઇચ્ચાચા વેરેશઈતે અઈપીચેથીદ હુચ્ચો
વીચરો અહુરો અથાને અંધહુદ ઇઅથા હુચ્ચોવસદ ।

રાક્ષસો અને મનુષ્યો મધેથી જે કોઈ હરએક પુણ્ય તથા પાપનું
કામ કરે છે તેનો હિસાબ લેનાર અને ચુકાદો કરનાર અહુરમજદ છે,
માટે આપણને તેની મરજી પ્રમાણે રહેવું જોઈએ.

મજદીઅસનો અહુમે મજદીઅસનો જરથુરાત રેશ ફરવરાને
આસતુ અતસચા ફરખરેતરાચા આસતુઈઈ હુમતેમ મનો આસ-
તુઈઈ હુ ખતેમ વચો આસતુઈઈ હુવરેશતેમશીએ થનેમ ।

હું હોરમજદને માનનાર છું, તેથી અહુરમજદને માનવાની જર-
તોસ્તી (ધર્મ) ઉપર વિશ્વાસ રાખું, અને વિશ્વાસી (જરથોસ્તી) તથા
ઈર્માનદાર તરીકે (મારા) વિચારવા, ખોલવા અને કરવામાં સારો
વિચાર સાડ ખોલવું અને સાડ પસંદ કરે.

થેવોસતો તરસચા માથરનસચા અહુરમજદા અએએમદઈચા
એશમહેચા વીસામઅદહુચા હીઅદ મીજદેમ મઉ અથેમ હરદદા-
થાદઈનાખીઆ મજદા અહુરા અહીઆ હુચ્ચોને દાઈદી અહુમાઈચા
અહોઈઈ મનખીઆચા ।

હે અહુરમજદ ! હમે તમારી વખાણુ અને પ્રાર્થના કરીએ, તથા સંતોષ રાખીએ, અને દુઃખ સહન કરીએ, તેથી જે (સુખનો) ખદ્દો તમે આગળ મારા ધર્મવાલાઓને આપ્યો હતો તે ખદ્દો તું પોતે હોતો આ લોકમાં અને પરલોકને વાસ્તે આપ.

યદ્યં શર્ધ માંમ જરથુસ્ત પર્ધતિ અસ્ત પર્ધતિ ખ્ષકૂન યસો યેરેતાબ્યો જએથ્રાબ્યો, જસાર્ધનિ તર્ધઅવેઘ્ધવ્ય રકૂનંધ હ્ધવ્ય અજેમયો અહુરે મજદાએ ।

હે જરથુસ્ત ? તું જે કંઈ મારાથી શક્તિ પામીએ છે તેણે કરી રાત્ર અને દિવસ (અર્થાત સમય સમય) મારી આરાધના કર કે હું જે હો. રમજદ છું તે તારી મદદગારી અને ખુશી ખોરમીને વાસ્તે પોહોયું.

પંચ નાંમ અહુમિ પંચ નાંમ નોર્ધદ અહુમિ, હુંમત અહુમિ દુરામત નોર્ધદ અહુમિ, હુખત અહુમિ દુકુખત નોર્ધદ અહુમિ, હુઅરેસ્ત અહુમિ દુકુઅરેસ્ત નોર્ધદ અહુમિ ।

સારા વિચારનાં પંચમા હું સામેળ છું, ખરાબ અને ઉત્તમ વિચારનાં પંચમાં હું સામેળ નથી. સારી વાણી બોલનાર પંચમાં હું સામેળ છું, દુરગંધ વાચા રાખનારાઓના પંચમાં હું સામેળ નથી. સારી કરણી વાલી પંચમાં હું સામેળ છું ખદ કરણી વાલી પંચમાં હું સામેળ નથી. જે સર્વમેજ પરમેશ્વરને આત્મસમર્પણ કરે છે, તે તેના જીવોને તે જે સર્વમેજ છે, એ જાણવામાં આવે છે.

સત્ય ચિન્તા, સત્ય કથન, અને સદનુશ્ઠાન દ્વારા તાવતપશ વિશુદ્ધ મનુષ્યની સાથે મિલિત થાય છે.

અમો એ પ્રમાણે અતન્ત કાલ પર્યન્ત તમારા પવિત્રતાની સાથે પ્રકૃત યોગ પ્રાપ્ત થઈએ.

હે અહુરમજદ ? અમે આરકાળને વાસ્તે તમાર મંગલ રાજ્ય પ્રાપ્ત કરીએ, તમે અમારા શાસન કર્તા છો, તમે નરનારી ઉભવને વાસ્તે મંગલ રાજ્ય અધિકાર કરી રહ્યા છો.

તમે અમારા દેહ પ્રાણુ છો.

વિશુદ્ધઓનો આત્મા અમરત્વ ઇચ્છા કરે છે.

હિતકારી જ્ઞાનવાન્ મનુષ્યોના પક્ષે પવિત્ર આત્મદ્વારા અહુરમજદ જ્ઞાતા પિતા બંધુ થાય છે.

હે અહુરમજદ ! તમારા રાજ્યમાં આગમન કરૂં, યદ્વારા તમે સા જીવન દરિદ્રોને પુરસ્કાર કર.

આ સમસ્ત ગાથા અમારા આત્માના પસંદ ઉભય આહાર અને પરિચ્છેદ છે. જીવની શક્તિ અને ચૈતન્યનો વિચ્છેદ થયાથી પરલોકને વાસ્તે તેઓ અમોને સત્પુરસ્કાર, પ્રચુર પુરસ્કાર, વિશુદ્ધ પુરસ્કાર આણી આપે છે.

આ પ્રાર્થના દ્વારા અમો તમારો જય ઘોષણા કરીએ છીએ જેમાં એક ઉત્તમ જીવ નિહિત છે, જે પવિત્રતાની સાથે સંયુક્ત છે, જ્ઞાનની સાથે સંયુક્ત છે, અને સાધુચિન્તા, સાધુવાક્ય અને સદ્ગુણને જેનું ખીન્ન છે.

હું અહુરમજ્દ પ્રાર્થનાથી અમો આનંદિત થઈએ, પ્રાર્થનામાં અમો અભિલાષ કરીએ, અમો પોતાને પ્રાર્થનાના અધીન કરીએ, પ્રાર્થનાને અમો બોલાવીએ.

હું સૃષ્ટિ અહુરમજ્દ? અમો તમારો યશઃ કીર્તન કરીએ અને તમોને મહીયા ન કરીએ. તમે ઉજ્જવલ, ઐશ્વર્યશાળી, સર્વેશ્વર, તમે સર્વ કાર્યના પુરસ્ક, પ્રભુનો પ્રભુ, રાજધિરાજ, રક્ષક, સૃષ્ટિવસ્તુનો સૃષ્ટા, દૈનિક આહાર પ્રદાતા ક્ષમાતાવાન, મંગલમય, શક્તિમાન, પુરાણ, ક્ષમાવાન, ક્ષમાપ્રદાતા, પ્રેમપૂર્ણ, પ્રભાવશાલી અને જ્ઞાનવાન તથા પવિત્ર પ્રતિપાલક છે.

ઉદ્ધૃતી જે કશા ધાત્ આપે છે અમો તેની પ્રશંસા કરીએ.

જે પ્રીતિ હરિદ્રને આહાર દાન કરે છે અમો તેની પ્રશંસા કરીએ.

અહુરમજ્દ જીવનો અતિ ઉત્તમ છે, અતિ સુંદર છે, અતિ ઉચ્ચ છે, અતિ ઉન્નતિશીલ છે. અને અતિશય મહત્ કરીને મૃજન કર્યું છે, જે તેઓ પૃથિવને ઉન્નતિશીલ કરશે, પુરાતન કરવા દેશે નહિ, મૃતયવા દેશે નહિ, દૂષિત અને કૃતગંધમય થવા દેશે નહિ, પરંતુ ચિરનજીવન્ત કરશે, ચિરકલ ભોગી કરશે, અને એક ઇચ્છાનુંરૂપ રાજ્ય કરશે; જે મૃતો ઉદરો અને જીવિતોને વાસ્તે તે અમરત્વ આવશે જે ઇચ્છાક્રમે પૃથિવને ઉન્નત કરશે.

પિતા, માતા, ભગિની, બાપા, ભાગ્યા, સન્તાન પરીણિત મનુષ્ય, ગુરુજન, આત્મીય, સહવાસી, સમાન વિભવશાલી, પગેશી, એક નગર-વાસી, અને નોકર એઓના વિરુદ્ધ મેં જે સમસ્ત પાપ કર્યા છે અને પ્રત્યેક અપરમ વદારા હું પાપીઓમાં પરિગણિત થયો છે; તે સમુદય પાપને વાસ્તે હું કાયિક અને અધ્યાત્મિક, પાર્થિવ અને સ્વર્ગીય ચિન્તા,

વાંચ્ય અને કાર્ય દ્વારા વાંચ્ય અંદરના સંયોગથી અનુતાપ કરે છું; હે પ્રભો! મને ક્ષમા કર, હું પાપને માટે અનુતાપ કરે છું.

જે મારે ચિન્તા કરવી ઉચિત હતી તે ચિન્તા કરી નહિ, જે મને ખોલવું ઉચિત હતું તે ખોલ્યો નહિ, જે મારે કરવું જોઈતું હતું તે કર્યું નહિ; તે સર્વ ક્ષમા કર, હું પાતકના સંયોગથી અનુતાપ કરે છું. જે મને ચિન્તા કરવી જોઈતી નોહતી તે તત્ત્રાપિ ચિન્તા કરી છે, જે મને ખોળવું અનુચિત હતું તે તત્ત્રાપિ ખોલ્યોછું જે મને કરવું અનુચિત હતું તે તત્ત્રાપિ કર્યું છે, તે સમસ્ત ક્ષમા કર, હું પાતકના સંયોગથી અનુતાપ કરે છું. જેટલા પ્રકારના પાપ લોકોએ મારા વાસ્તે કર્યા હોય તે સમસ્ત ક્ષમા કર, અથવા જે લોકને વારતે કર્યા હોય તે સમસ્ત ક્ષમા કર, હું પાતકના સંયોગથી અનુતાપ કરે છું.

પવિત્રતાની શિક્ષા કર, સત્પ્રશંસામાં ઉપયુક્ત થાવ. મનસચિન્તાની ચિન્તા કરો, વાંચ્ય શુભ ખોળો, કાર્ય શુભ કરો, ચાવતીય દુષ્ટ ચિન્તા પલાયન કરો, ચાવતીય દુષ્ટ વાંચ્યનો વહાસ થાવ, ચાવતીય દુષ્ટ કાર્ય દગ્ધ થાવ.

ખાંધવોની આગળ વિનમ્ર થાવ, સુખોધ અને હિતીષી થાવ. નિજર થશો ના. કુદ્ધ મના થશો ના. લજ્જ પ્રયુક્ત પાપ કરશો ના. લોભી થશો ના. યત્રણા આપશો ના. દુષ્ટ હિંસા પોષણ કરશો ના, દાંભિક થશો ના, કાઈના પ્રતિ વિદેશ વ્યવહાર કરશો ના. કામ રિપુ પરિપોષણ કરશો ના, વ્યભિચારથી પોતાને દૂર રાખ, સદુત્સાહથી સત્કાર્યનું અનુશાન કર.

સૂર્યના પ્રભાણે તેજોમય થાવ, ચંદ્રના પ્રભાણે નિર્મલ થાવ.

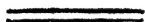
ઈન્દ્રિયમેદે થવાંમ મેથનહે યેતે અશાએમ અહુરમજદ દે-
રૂઓ ધ્રુશુરા દરૂઓ અશાહેયેથરહે ઈન્દ્રિયમે જીકા ચીદ તનોનાંમ
દરાજેશતેમ હા મે મેથનહે મેથનાદ અદહામ અદ જીઅન ।

ઈન્દ્રિય કરે છું કે આ લોકના અને પરલોકના ઉત્પન્ન કર્તા પિતા અર્થાત્ ઉત્પન્ન કરનાર પાક હોરમજદને કે તમારાથી હરેક મંડલી ઉત્તમ માર્ગ પામે છે, પ્રત્યેક મનુષ્ય તમારાથી સ્વાસ્થ્ય અને પવિત્ર થાયછે. સર્વને સુખ અને આરામ આપનારો તુજ પ્રભુ છે, અધિક આયુષ્ય આપનારોખી તુજ પ્રભુ છે, જે પ્રભાણે આ લોકમાં અમે સ્વાસ્થ્યની સાથે રહીએછીએ તે પ્રભાણે પરલોકમાં ર-

હીએ. અમો વગર આયુષ્યના નહિ થઈએ અને અમોને ખરાબી ન પોહોયે.

અદ થવા મેધા તપમેમયા મેપેતો મજદા હીઅદતા જસ-
તા ઈઆતુ હાકુશી અઉઆએ હીઅદ દાએ શીએથનાઈશ મી
અજદુઆંન ઈઆયા એ મેદા અકેમ અકાઇશ વંધાહીમ અશીમ
વંધાહે ।

હે હોરમદ ! તે તારી પ્રકૃતિથી ઉભયલોકની વૃદ્ધિ કરી છે, જેથી
મેં તને શક્તિમાન વૃદ્ધિનો કરનાર કરીને આલખ્યો છે. તું પ્રત્યેક
કોઈને તેના કામ તથા વાક્યનો પુરસ્કાર આપે છે, તેમાં ખરાબને
દંડનો અને ભલા તામેદારને ઉત્તમનો પુરસ્કાર તું આપે છે.

વિજ્ઞાપન.

નિમ્ન લિખિત, પુસ્તકો મુખ્યમાં દામોદરદાસ ધર્માદાસની લાયબ્રેરીમાં, અમદાવાદમાં પ્રાર્થના સમાજમાં, ગુજરાત વર્નાક્યુલર મોસેરીમાં, કચ્છમાં રા. રા. દલપતરામ પ્રાચીનવાણી ખખરને ત્યાં અને શ્રાદ્ધગ્રામ વાયા મુંદી-નિમાડ પ્રદેશમાં શ્રી નારાયણ હેમચંદ્રની પાસેથી મળશે.

મૂલ્ય.

આ. પે.

પ્રાર્થનાવલી.	૦—૩
ધર્મદાપિકા.	૦—૩
બાપૂ કૃશ્ણચંદ્રસેનનો પિતા અને પુત્રવિષે ઉપદેશ.	૦—૬
બાપૂ કૃશ્ણચંદ્રસેનનો વેદ પુરાણવિષે ઉપદેશ... ..	૦—૩
સત્યતા વચન... ..	૦—૨
સદ્ધર્મ સૂત્ર.	૨—૦
તલવકારોપનિષદ્ સાર.	૧—૦
આર્યધર્મનીતિ.	૧૨—૦
પ્રિયધર્મનીતિ... ..	૧—૦
કઠોપનિષદ્નો સાર... ..	૦—૬
ભગવદ્ગીતાનો સાર... ..	૨—૦
ચેતાચતરોપનિષદ્નો સાર... ..	૧—૦
જરતોરત ધર્મનીતિ.	૪—૦
શ્રાદ્ધધર્મ.	૬—૦
જાતિભેદ અને ભોજન વિચાર... ..	૩—૦
શાંતિપર્વનો સાર (ચંત્રચંદ્ર).	

